Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 529
Vineri 22 mai 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Intr-o comună complet cooperativizată

Insemnări din Frătești

In luna august, anul acesta, se vor împlini zece ani de cînd cincizeci și șapte de familii de țărani muncitori din comuna Frătești, raionul Giurgiu, au înființat gospodăria colectivă „Viața Nouă". Era prima gospodărie colectivă din fostul județ Vlașca și printre cele dintîi din țară.

Dacă vrei să întrebi pe colectiviștii din Frătești despre activitatea din primii ani ai gospodăriei lor, îți vor răspunde că au trecut prin multe greutăți. E drept, cei mai mulți dintre colectiviști erau oameni harnici și cu dragoste față de gospodărie. Dumitru Militaru, Stancu Coscai, Anghel și Iordan Stănică, Lina Soare, Licuș Slăvuică, Gheorghe Sima și alții munceau cu rîvnă, s-o pună pe roate.

In acei ani, treaba a scîrțîit însă cam tare și oamenii au fost zguduiți de mari frămîntări. Primul președinte al gospodăriei — Alexandru Dogaru — în loc să-și ducă la îndeplinire misiunea de mare răspundere care-i fusese încredințată, făcuse casă bună cu chiaburii. Toată ziua tăifăsuia cu ei la circiumă, la o țuică, în timp ce treburile gospodăriei erau lăsate baltă. Unii membri ai gospodăriei — puțini la număr, dar răi de treabă și buni de gură — se țineau numai de gîlceavă. Alții se ocupau cu specula, pe la oraș, iar alții tăiau cîinilor frunză. Printre aceștia se afla și unul care nu voia cu nici un chip să muncească. Spunea că el s-a înscris în gospodărie ca să capete servici la oraș, ori să primească un post de conducere, care să nu-l oblige să dea cu sapa sau să îngrijească de animale. Despre aceștia se dusese vestea în satele învecinate, ca despre popă tuns. Și bineînțeles că toate relele s-au răsfrînt asupra gospodăriei. Nici un țăran nu mai voia să intre în gospodărie. Pentru faptele sale, președintele a fost exclus din gospodărie. La fel au făcut colectiviștii și cu cel care se-nscrisese ca să capete servici, și cu alții care s-au dovedit dușmani ai gospodăriei.

După aceasta, situația s-a mai îndreptat. Oamenii au început să vină regulat la muncă și au obținut recolte mari, cum nu se pomenise nici odată prin preajma locului. Dar lucrurile nu mergeau încă bine. Munca era organizată slab și nu toți aveau unde să lucreze. Unii se zbăteau să ajungă brigadieri sau în consiliul de conducere; alții voiau să lucreze la vite, să fie numiți paznici ori să se ocupe cu alte îndeletniciri care cereau eforturi puține, dar aduceau multe zile-muncă. Deseori, din această pricină, între unii colectiviști se iscau neînțelegeri care aruncau o lumină urîtă asupra gospodăriei.

Intr-o perioadă de șase ani, au fost schimbați vreo 5 președinți, dar munca n-a dat prea mult înainte. Treburile mergeau greu și oamenii din sat nu se înghesuiau la poarta ei. Din 1949 și pînă în 1954, numărul familiilor de țărani intrate în colectivă a crescut doar cu 10—15.

Prin 1957 l-au ales președinte pe fostul socotitor Alex. Slăvuică-Licuș. Tot în acest an, sfatul popular raional a trimis la gospodărie și un tehnician agronom. Treaba a început să se îmbunătățească simțitor și la gospodăria colectivă din Frătești. Colectiviștii au dezvoltat mai multe ramuri de producție; au întărit creșterea animalelor; au cultivat legume, ricin, sfeclă de zahăr și altele care aduc venituri mari și necesită mai multe brațe de lucru. Numai de la arpagic, în 1958, gospodăria a obținut, de pildă, un venit în bani de peste 230.000 lei. Fondul de bază al gospodăriei a crescut în 1958 la peste 240.000 lei la suta de hectare, față de mai puțin de 100.000 lei în anul 1956. Valoarea zilei-muncă — în bani și produse — a crescut și ea, în 1958, la peste 30 de lei. Familia lui Tudor Delea a primit bani și produse în valoare de peste 30.000 lei. Familiile lui Gh. Dogaru și Iordan Stănică, cu cîte două brațe de muncă, au primit bani și produse în valoare de peste 16.000 lei fiecare! Dumitru Militaru și Stancu Coscai au avut de asemenea mari venituri. Oamenii erau mulțumiți. Unii și-au făcut case noi, și-au cumpărat aparate de radio, biciclete. S-au îmbrăcat bine.

Dar un vechi proverb spune: „Vorba de rău umblă călare, iar cea de bine, pe jos". Succesele gospodăriei colective nu erau cunoscute încă în sat. Oamenii știau tot despre cele din trecut, pe care avea cine să le facă să umble din gură în gură. Așa s-a făcut că și în 1957 și în 1958, numărul familiilor de țărani înscriși în gospodărie a rămas la 83.

In toamna anului 1958, comitetul raional de partid a trimis ca instructor teritorial pe tov. M. Clejan.

— De ce nu se înscriu oamenii în gospodărie? De ce nu intră nici în întovărășirea agricolă? a întrebat el pe colectiviști.

— Nu știm nici noi de ce nu intră, au răspuns unii. Au văzut toți cum merge treaba la noi, da' tot degeaba...

— Nu intră, că nu-și cunosc interesul, au rostit alții.

Lucrurile s-au lămurit repede. Pînă atunci, munca de atragere a țăranilor pe drumul socialismului nu se bucurase de mare atenție în Frătești. E drept, unii colectiviști își luaseră obligația să atragă și pe alți țărani în gospodărie. Dar această obligație era doar pe hîrtie.

Munca a fost organizată din nou. In cadrul ședințelor organizației de bază P.M.R. și ale adunării generale a gospodăriei, fiecare membru de partid și colectivist și-a luat sarcini concrete. Unii s-au angajat să stea permanent de vorbă cu 2—3 țărani muncitori, să le arate ce avantaje au dacă intră în gospodăria colectivă. Alții s-au angajat să-și convingă măcar rubedeniile. In același timp, s-a întărit și în comună munca de agitație. Brigada de agitație a popularizat succesele gospodăriei colective și ale întovărășirii. La căminul cultural, învățătorii au ținut conferințe și au organizat discuții între colectiviști și individuali pe tema: „Cine a cîștigat mai mult?" S-a discutat, în mod stăruitor cu fiecare țăran în parte.

— Desigur, lucrurile n-au mers ușor. A fost nevoie de muncă stăruitoare mi-a povestit, nu de mult, tov. Al. Slăvuică, președintele gospodăriei. Să vă spună și tovarășul Coscai cîte greutăți a întîmpinat.

Stancu Coscai este un bărbat de vreo cincizeci de ani. Mi-a povestit că înainte de a intra în gospodărie, se număra printre cei mai săraci din Frătești. Multă vreme a fost văcarul satului.

— Și, n-aveam decît o singură cămașă pe mine. Cînd mi-o spăla nevasta, umblam numai cu o flanelă pe pielea goală, a adăugat el.

Gospodăria colectivă l-a ajutat să scape de nevoi. De cămăși, ce să mai vorbim: are peste 20. Are șase perechi de încălțăminte, 4 rînduri de haine de sărbătoare, plus cele de lucru. La fel de bine sînt îmbrăcați și nevasta și copiii. Feciorului cel mare — căsătorit de curînd — i-a făcut casă nouă. Și cu banii pe care îi are, poate să mai facă încă una...

Toate acestea și multe altele — despre Coscai și despre alți colectiviști — le-au aflat curînd mulți țărani din Frătești. Le venea însă greu să se hotărască. Nu era ușor să-și înfrîngă îndoiala. Dar nici Coscai, nici Dumitru Militaru, nici unul dintre colectiviști nu s-au lăsat. Sub îndrumarea comitetului de partid, în ultimele luni

ȘERBAN NEDELCU

(Continuare în pag. 3-a)

Pentru o recoltă bogată în acest an

Plivitul și prașila culturilor în raioanele Gherla și Luduș

Semănăturile de toamnă și primăvară cresc de toată frumusețea pe tarlalele colectiviștilor și întovărășiților din comunele raionului Gherla și Luduș, regiunea Cluj. Grîul de toamnă a îmbrăcat întinderile ca un uriaș covor verde; mazărea, floarea-soarelui, sfecla de zahăr, porumbul, de asemenea, se prezintă cît se poate de bine, mai ales după ploaia căzută la sfîrșitul săptămînii trecute.

Știind că lucrările de plivit și prașilă efectuate la timp contribuie în mare măsură la obținerea unor recolte sporite, membrii gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raioanele Gherla și Luduș acordă întreținerii culturilor acestora atenția cuvenită. Astfel, pînă mai zilele trecute cei din raionul Gherla au plivit de buruieni grîul și alte păioase de toamnă de pe suprafața de aproape 9.000 de ha, iar cei din raionul Luduș de pe suprafața de aproape 8.000 de ha. Colectiviștii din comuna Iclod, de pildă, au executat la timp plivitul pe 240 de hectare de grîu, întovărășiții din Buza pe 359 de ha, iar cei din Borșa pe 216 ha.

Zicala „O prașilă la timp valorează cît o ploaie bună" este pe deplin înțeleasă și de colectiviștii și întovărășiții din satele și comunele raionului Gherla. Urmînd îndemnurile tehnicienilor și inginerilor agronomi, ei au trecut cu eforturi sporite la prășitul tuturor culturilor. Zilnic cîmpul este plin de oameni care zoresc lucrul. La Bonțida, Teocul de Jos, Dabîca și în alte comune din raionul Gherla, prașila I-a la floarea-soarelui, sfecla de zahăr, cartofi și porumb s-a executat pe mari suprafețe, iar acum a început prașila II-a la floarea-soarelui și sfecla de zahăr. Cu aceeași sîrguință colectiviștii din acest raion muncesc și în grădina de legume și zarzavaturi.

Nu mai prejos se situează membrii gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raionul Luduș, care, de asemenea, pînă la începutul acestei săptămîni, executaseră prașila I-a pe suprafața de aproape 2.000 de ha cu sfeclă de zahăr. Colectiviștii din Bogata, bunăoară, au terminat într-un timp record prășitul celor 110 ha însămînțate cu sfeclă de zahăr, iar cei din Iernut au prășit 44 de hectare. Prașila I-a la floarea-soarelui și sfecla de zahăr a fost terminată la timp și la gospodăriile colective din Cuci, Orosia, Chețani și altele, iar acum se efectuează prașila a II-a folosindu-se la maximum timpul prielnic de lucru.

Muncesc cu rîvnă

Folosind timpul prielnic din ultima vreme, unitățile socialist-cooperatiste din raionul Sărmaș, regiunea Cluj, au obținut realizări însemnate la lucrările de întreținere a culturilor.

Astfel, la sfecla de zahăr prima prașilă a fost executată pe suprafețe mari la gospodăriile agricole colective din Miheș, Răzoare, și la întovărășirile din Rîciu și Sărmaș. Prășitul a început și la floarea-soarelui la gospodăriile agricole colective din Miheș și Geaca.

La plivitul cerealelor sînt fruntașe gospodăriile agricole colective din Frata, Sînpetru precum și întovărășirile agricole din Rîciu, Sărmaș etc.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

Urmînd exemplul colectiviștilor

Membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Smeeni, sînt în fruntea muncilor de întreținerea culturilor.

După ce au terminat de prășit floarea-soarelui, ei au început prășitul porumbului reușind ca pînă la 12 mai să execute această lucrare pe o suprafață de 35 ha.

In aceste munci s-au evidențiat echipele conduse de tov Simion A. Constantin și Radu Gh. Monta. Luînd pildă de la colectiviști și membrii celor 4 întovărășiri existente în comună au prășit pînă zilele trecute însemnate suprafețe cu floarea-soarelui și sfeclă de zahăr.

C. BERESCU
corespondent

Oameni vrednici

Frumoase sînt culturile de pe tarlalele gospodăriei agricole „1 Mai" din comuna Bălțești, raionul Teleajen.

Cele 52 ha însămînțate cu grîu de toamnă au fost plivite de buruieni, iar la cele 7,50 ha cartofi și 5 ha sfeclă de zahăr s-a executat prima prașilă.

Colectiviști ca Alexandrina Voinea, Dumitru Gh. Cincan, Maria Cincan, Gheorghe Lixandra, Crețu Gavrilă și alții sînt în fruntea lucrărilor de întreținere.

VASILE C. ENESCU
corespondent

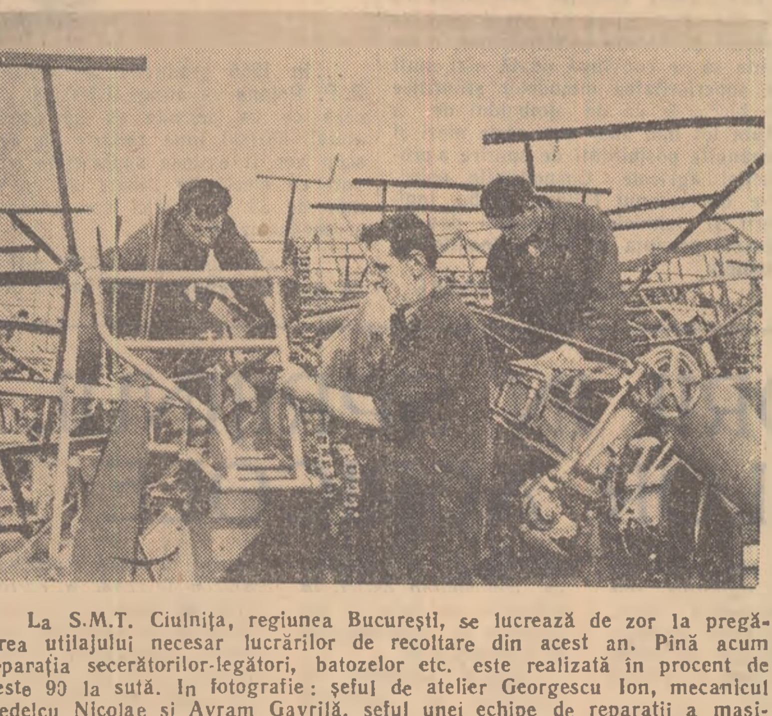
Zoresc prășitul

Terminînd de mult lucrările de însămînțare, colectiviștii din comuna Recaș au putut începe din vreme executarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Astfel, pînă în prezent au fost plivite în întregime cerealele păioase. Sfecla de zahăr de pe cele 100 ha însămînțate a fost prășită de două ori și totodată a fost terminat și răritul sfeclei încă de pe data de 7 mai. La floarea-soarelui, de asemenea, s-a terminat prașila întîi pe cele 110 ha însămînțate. Au mai fost prășite 12 ha cu sfeclă furajeră, 24 ha cu legume, 14 ha cu cartofi, 8 ha cu pepeni precum și 110 ha cu porumb boabe.

La vie pe cele 90 ha s-a terminat sapa mare, iar în momentul de față sînt terminate pregătirile pentru începerea combaterii manei.

La lucrările de întreținere din primăvara acestui an, s-au evidențiat colectiviștii din brigada III-a condusă de brigadierul Mato Gh.

Ing. ADAM RACHITOVAN
corespondent

La S.M.T. Ciulnița, regiunea București, se lucrează de zor la pregătirea utilajului necesar lucrărilor de recoltare din acest an. Pînă acum reparația secerătorilor-legători, batozelor etc. este realizată în procent de peste 90 la sută. In fotografie: șeful de atelier Georgescu Ion, mecanicul Nedelcu Nicolae și Avram Gavrilă, șeful unei echipe de reparații a mașinilor agricole, făcînd ultima revizie la un lot de secerători-legători.

Foto: D. CONSTANTINESCU

În regiunea Oradea

Lucrările de întreținere a culturilor trebuie grăbite

Anul acesta, în regiunea Oradea însămînțatul culturilor prășitoare s-a efectuat în condiții mult mai bune ca în 1958. Sfecla de zahăr, floarea-soarelui, cartofii, porumbul s-au dezvoltat frumos și promit o recoltă bogată. Conștienți că buna întreținere a culturilor aduce după sine un însemnat spor de recoltă la hectar, oamenii muncii din unele raioane ale regiunii au trecut la executatul prașilei, cu toate forțele.

In raionul Criș, unde munca a fost bine organizată a și fost terminată prima prașilă la sfecla de zahăr și cartofi, iar la floarea-soarelui a fost executată pe mai bine de jumătate din suprafața cultivată. Multe gospodării agricole colective din acest raion, cum sînt cele din comunele Șicula și Tămasda, au terminat și prașila a doua la sfecla de zahăr.

Și în raioanele Săcueni și Salonta s-au dobîndit rezultate bune la prășitul culturilor. In aceste raioane, primul prășit la sfecla de zahăr este pe terminate.

Raportînd însă pe întreaga regiune, realizările obținute la prășitul culturilor se constată că acestea nu pot fi socotite de loc mulțumitoare. Dacă de pildă pînă la ora actuală pe aproape întreaga suprafață cultivată cu sfeclă de zahăr s-a făcut prima prașilă, în schimb la floarea-soarelui și cartofi procentele nu ating nici 20 la sută. In raioanele Șimleu, Beiuș și Aleșd această lucrare abia s-a început de cîteva zile.

Foarte slab se desfășoară munca de întreținere a culturilor și în raionul Oradea (unde sînt 19 gospodării colective și 83 de întovărășiri agricole, ce lucrează peste 31 la sută din suprafața arabilă a raionului). Aici, succesele obținute la prășitul culturilor de unele gospodării colective fruntașe ca cele din Biharia, Roșiori și Sîntimbreu, n-au fost popularizate, spre a se urma pilda lor în toate comunele.

Că în acest raion s-ar fi putut obține rezultate cu mult mai bune dacă întovărășiții, colectiviștii și țăranii cu gospodării individuale ar fi fost mobilizați să grăbească ritmul prășitului, o dovedește faptul că în comune cum sînt Mersig, Sălard, Giriș, Niuved sau Biharia s-a executat prima prașilă pe aproape toate suprafețele cultivate cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și cartofi, prășindu-se și importante suprafețe cu porumb. Nu același lucru se poate spune însă despre comunele Cetaru, Ciuhoi, Paleu, Săcădat sau Copăcelu. In comuna Ciuhoiu, de pildă, din 40 de ha cu floarea-soarelui au fost prășite abia 16, din 60 ha cu cartofi numai 40 și din 241 ha cu porumb numai 65.

S.M.T. Episcopia Bihorului care deservește unitățile cooperatiste din raion, deși posedă utilajul necesar n-a prășit nici măcar un hectar la vreo gospodărie colectivă sau întovărășire agricolă. O situație asemănătoare cu cea din raionul Oradea se poate constata și în raionul Lunca Vascăului.

Este necesar ca în viitoarele zile, inginerii și tehnicienii agronomi de la raioane și comune să desfășoare o temeinică muncă de îndrumare și mobilizare a țăranilor muncitori, explicîndu-le rostul întreținerii la timp a culturilor, astfel încît ritmul prășitului să crească în bună măsură. Aceasta se va putea realiza îndeosebi dacă se va folosi numărul mare de prășitori și atelaje existente în regiunea Oradea.

Al. RAICU

Cît mai multe îngrășăminte suplimentare sfeclei de zahăr

Obținerea unei producții sporite și de calitate la cultura sfeclei de zahăr este o sarcină importantă a oamenilor muncii de pe ogoare. Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a arătat că în țara noastră există posibilități pentru ca în următorii 2—3 ani producția medie de sfeclă de zahăr să ajungă la 20.000 kg./ha.

Rezultatele obținute în anii trecuți de numeroase unități agricole de stat și cooperatiste dovedesc că în condițiile unei agrotehnici corespunzătoare, sfecla de zahăr dă recolte bogate. Colectiviștii din Lenauheim-Timișoara, de pildă, au scos în 1958 de pe 180 de ha., în medie, 37.535 kg. la ha. De asemenea, gospodăria colectivă din Ziduri-Ploești, aplicînd un complex de măsuri agrotehnice — printre care îngrășarea suplimentară și irigarea — a obținut o recoltă medie de 30.000 kg la ha. Cîștigul realizat numai de pe urma culturii sfeclei de zahăr s-a ridicat la aproape 500.000 lei, adică 50 la sută din venitul total al gospodăriei. Ca urmare colectiviștii din Ziduri au hotărît să mărească anul acesta suprafața cultivată cu sfeclă de la 45 ha. cîte au fost în 1958 la 100 ha. și să lupte pentru o producție cît mai sporită.

Avantajele mari create de statul nostru democrat-popular cultivatorilor de sfeclă de zahăr au făcut ca în primăvara aceasta suprafețele însămînțate cu sfeclă să crească simțitor în întreaga țară. Peste tot culturile care au fost semănate la vreme și potrivit regulilor agrotehnice au răsărit și se dezvoltă bine. Pentru a obține recolte cît mai bogate este nevoie ca acum cultivatorii de sfeclă de zahăr să dea o mare atenție lucrărilor de îngrijirea culturii: descoperirii și stîrpirii dăunătorilor, prășitului, buchetatului, răritului ș.a.m.d.

O măsură care ajută foarte mult la mărirea producției și care trebuie aplicată tot în această perioadă este folosirea pe scară cît mai largă a îngrășămintelor suplimentare despre care vom vorbi în cele ce urmează.

★

Este știut că la sfecla de zahăr nu se pot obține producții mari și de calitate fără îngrășăminte, deoarece această plantă consumă multe substanțe nutritive. De aceea, se recomandă să se aplice și în timpul vegetației îngrășăminte care sînt foarte bine folosite de plante.

In urma unor experiențe executate în diferite regiuni ale țării, s-a constatat că prin folosirea a 300 kg azotat de amoniu + 600 kg superfosfat + 300 kg sare potasică la ha, administrate în întregime toamna, sau jumătate toamna și jumătate la prașila a II-a și a III-a, au fost obținute sporuri însemnate de recoltă. Producția de rădăcini a crescut cu pînă la 17.100 kg la ha, iar cea de zahăr cu pînă la 3.950 kg la ha, față de sfecla neîngrășată.

In cele ce urmează vom da cîteva recomandări asupra felului cum trebuie folosite îngrășămintele în timpul vegetației la cultura sfeclei de zahăr.

In jumătatea de sud a țării, în Moldova și în vest, se recomandă să se folosească la prașila a II-a sau a III-a, 150 kg azotat de amoniu la hectar, în cazul cînd superfosfatul și sarea potasică au fost aplicate toamna sau înainte de semănat, singure sau împreună cu gunoiul de grajd.

Dacă superfosfatul, sarea potasică și gunoiul de grajd nu au fost date toamna sau înainte de semănat, se vor administra sfeclei de zahăr la prașila a II-a sau a III-a: 150 kg azotat de amoniu, 300 kg superfosfat și 300 kg sare potasică la hectar.

In restul țării, acolo unde există mai multă umiditate, îngrășămintele chimice se vor administra în două reprize:

— 75 kg azotat de amoniu, 150 kg superfosfat și 75 kg sare potasică la hectar la prașila a II-a sau a III-a.

— 75 kg azotat de amoniu, 150 kg superfosfat și 75 kg sare potasică la hectar la prașila a III-a sau a IV-a.

Cantitățile de îngrășăminte arătate mai sus, se vor aplica chiar dacă au fost folosite la cultura sfeclei de zahăr îngrășăminte naturale sau chimice toamna sau primăvara înainte de semănat.

Ingrășămintele chimice se administrează fie prin împrăștiere cu mîna, după care se încorporează în sol prin prașilă, fie cu cultivatoarele hrănitoare, fie în șănțulețe adînci de 10—12 cm și late tot de atît, în care îngrășămintele se pun cît mai uniform. Șănțulețele se astupă prin prașilă. Cînd se folosesc ultimele două procedee, este recomandabil ca aplicarea îngrășămintelor să se facă astfel: la prașila a II-a ele se vor îngropa în pămînt la 8—10 cm depărtare de rîndurile de sfeclă: la prașila a III-a sau a IV-a, îngrășămintele chimice trebuie administrate pe mijlocul intervalului dintre rînduri pentru a nu vătăma sistemul radicular al plantelor.

Cea mai bună folosire a îngrășă-

Dr. GH. OLTEANU
N. FLORIAN

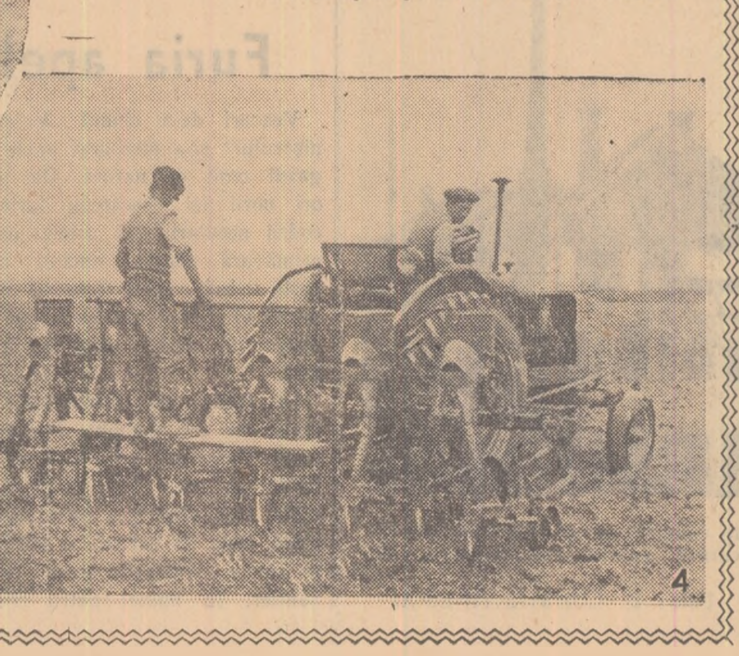
(Continuare în pag. 2-a)

O ZI de MUNCĂ la G.A.S. SĂHĂTENI

In livada gospodăriei inginera Burac Margareta și brigadierul Dumitru Gheorghe, fac — așa cum se vede în cea de-a treia fotografie, evaluarea viitoarei producții de fructe din acest an.

Nici muncile de întreținere a culturilor nu sînt neglijate. In ultima fotografie: tractoristul Bolborici Stelian executînd odată cu prășitul florii-soarelui și îngrășarea suplimentară a acestei culturi.

Fotoreportaj: D. CONSTANTINESCU

Felurite sînt muncile care se execută în aceste zile și la gospodăria de stat Săhăteni — regiunea Ploești: în laborator, în vie, în livadă pe ogoare...

In prima fotografie: pivnicera Păduraru Vica determinînd în laborator tăria alcoolică a vinului.

In cea de-a 2-a fotografie: cîțiva muncitori din brigada condusă de tov. Lubene Nicolae, executînd stropitul viei contra manei.

In raionul Filimon Sîrbu

Prin loturi demonstrative — la producţii mari

„Problemele învăţămîntului de masă se menţin într-o deplină actualitate în raionul nostru. Ne-am străduit să luăm din vreme cele mai bune măsuri pentru a asigura o desfăşurare corespunzătoare activităţii practice din perioada de vară. Şi credem că am reuşit în cea mai mare măsură".

Cu aceste cuvinte, cît se poate de semnificative şi de atrăgătoare pentru mine, am început discuţia cu tovarăşul ing. Chiţan, de la secţia agricolă a raionului Filimon Sîrbu, despre această problemă atît de complexă şi mereu actuală.

Reconstituind cifric şi documentar modul cum s-a desfăşurat perioada lecţiilor teoretice am ajuns la concluzia că rezultatele din acest an au fost mult superioare celorlalţi ani.

Desigur, în raionul Filimon Sîrbu, rezultatele bune din acest an se datoresc în primul rînd faptului că agricultura raionului este în întregime colectivizată, ceea ce deschide posibilităţi deosebite pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe ale colectiviştilor, pentru popularizarea a tot ce este înaintat în agricultură, a metodelor noi de muncă. In acelaşi timp, existenţa unui însemnat număr de cadre tehnice cu calificare superioară fac pe deplin posibilă desfăşurarea la un nivel superior a acestei activităţi de demonstrare practică a marilor avantaje pe care le oferă o lucrare ştiinţifică a pămîntului.

Dacă mai adăugăm la toate acestea faptul că în rîndul colectiviştilor există un interes crescînd pentru sporirea continuă a producţiei, înţelegem condiţiile noi, superioare pe care le au în acest an loturile demonstrative.

Aş putea spune că în întreg raionul s-a pornit o bătălie înverşunată împotriva „producţiilor stabile", iar loturilor demonstrative le-a revenit sarcina să schimbe din temelie mentalităţile învechite, rutina şi inerţia.

Şi este demn de arătat că organele agricole nu au rămas în urma acestei acţiuni deosebite. La indicaţia comitetului raional de partid, comitetul executiv al sfatului popular raional a trasat sarcina înfiinţării a cît mai multor loturi demonstrative cu o tematică variată. Pe aceste loturi demonstrative se încearcă, în special, obţinerea de producţii fruntaşe şi record. Cîteva gospodării colective au inaugurat încă din toamnă loturile lor demonstrative. Acestea sînt gospodăriile colective „Horia, Cloşca şi Crişan" din comuna Filimon Sîrbu, „Drumul lui Lenin" din comuna Ianca, „Drum Nou" din comuna Plopu şi „Al doilea Congres" din comuna Ibrianu. Principalele teme: influenţa densităţii diferite asupra producţiei. In culturile de grîu de toamnă şi secară, precum şi fertilizarea solului cu diferite cantităţi de mraniţă.

In primăvara aceasta inginerii şi tehnicienii din raionul Filimon Sîrbu au organizat peste 30 de loturi demonstrative, pe care vor urmări teme dintre cele mai variate la culturile de porumb, floarea-soarelui, sfecla de zahăr, orez, cartofi şi amestecuri de furaje.

Desigur, suprafeţele loturilor demonstrative nu sînt egale, fiecare lector a avut toată libertatea în această privinţă. Se impun totuşi suprafeţele însemnate destinate loturilor demonstrative de către unele gospodării colective. Bunăoară, la gospodăria agricolă colectivă din Ianca-sat (inginer Encuţu Banica) pe lotul demonstrativ se urmăresc patru teme: 1. Pe o suprafaţă de 8 ha. însămînţată cu porumb, prin aplicarea lucrărilor culturale repetate, la o densitate de 34.000 fire, să se obţină 6.000 kg. la ha.; 2. Pe o suprafaţă de 5 ha. floarea soarelui cu un agrofond superior, prin executarea de lucrări culturale repetate, polenizare suplimentară de 2—3 ori, densitate 40.000 fire, se vor obţine 4.000 kg. la ha.; 3. Pe suprafaţa de 4 ha. sfeclă de zahăr îngrăşată cu 60 tone gunoi la ha., densitatea de 100.000 plante la ha., se vor obţine 40.000 kg la ha.; 4. Pe suprafaţa de 4 ha. grîu cu agrofond superior, plivit de 2 ori, se va obţine 4.000 kg. la ha.

Pe suprafeţe însemnate sînt organizate şi loturile demonstrative din gospodăriile colective „Octombrie Roşu"-Sătuc, „23 August"-satul Plăşoiu, „Drum Nou", comuna Galben, „23 August" din satul Vizireni, „Mihail Eminescu" din satul Surdila Greci şi altele.

Spaţiul nu ne permite deocamdată să înfăţişăm pe larg temele fiecăruia din loturile demonstrative organizate în aceste gospodării colective. Se cuvine însă subliniată încă odată atenţia deosebită ce a fost acordată în acest an acestei importante forme de învăţămînt şi propagandă agricolă, în raionul Filimon Sîrbu. (Nu ne îndoim că secţia agricolă va dovedi în continuare aceeaşi preocupare).

Eficacitatea loturilor demonstrative în afara faptului că va aduce serioase sporuri de recolte colectiviştilor, îi va ajuta să se convingă odată mai mult de superioritatea metodelor ştiinţifice de lucru, le va da imboldul de a căuta tot mai sus, spre acele mari şi nebănuite posibilităţi de sporire a producţiei agricole. Gospodăriile colective din raionul Filimon Sîrbu, inginerii şi tehnicienii fruntaşi dau în această privinţă un bun şi însufleţitor exemplu.

LUCIAN CURSARU

COPILĂRIE FERICITĂ

La gospodăria colectivă „Ştefan Gheorghiu" din Topoloveni, regiunea Piteşti, a fost amenajată o grădiniţă pentru copiii colectiviştilor. Dese ori, în parcul din faţa grădiniţei, copiii ascultă poveşti ce le sînt citite de educatoarea Vochiu Zoia.

Foto: D. C-TINESCU

Ştiaţi că...

...în 1965 producţia de zahăr a R.P. Polone va atinge 1.500.000 tone ceea ce va permite să se exporte anual 400.000 tone zahăr? In acest scop vor fi extinse suprafeţele cultivate cu sfeclă de zahăr, iar un număr de 33 de fabrici vor fi lărgite şi modernizate.

...la sfîrşitul anului 1958, reţeaua de puncte sanitare din satele R.P. Chineze cuprindea 39.134 spitale şi peste 130.000 case de naştere? In trecut, în satele chineze nu existau spitale. In prezent există un spital sau dispensar în fiecare comună sau sat. Centrele sanitare sînt deservite de peste 520.000 de cadre medicale.

...întreprinderea centrală pentru difuzarea cărţii la sate din R.D. Germană numără astăzi peste 3.000.000 cititori permanenţi? Pentru deservirea cititorilor din comunele şi satele îndepărtate au fost înfiinţate 5 caravane de autobuze, care poartă inscripţia „Mica bibliotecă personală" precum şi trei caravane-expoziţii. Acestea vizitează cu regularitate gospodăriile de stat, cooperativele agricole de producţie, staţiunile de maşini şi tractoare, şcolile agricole etc., deservind cu cărţi şi alte publicaţii, numărul crescînd de cititori de la sate.

...printre marile şantiere ale R.P. Albania se numără şi hidrocentralele de pe rîul Bistriţa şi cea de pe fluviul Mati? Aceste două hidrocentrale vor avea o putere totală de aproximativ 48.000 kw. In 1960, ultimul an al celui de-al doilea cincinal, Albania va produce în numai 20 de zile o cantitate de energie egală cu cea produsă în tot cursul anului 1938.

...de curînd, a fost dată în exploatare prima parte a sistemului de irigaţii Bak-Hung-Hai, cea mai mare construcţie hidrotehnică din cadrul planului trienal al R. D. Vietnam? După terminarea primei părţi a acestui sistem vor putea fi irigate peste 150.000 ha pămînt arabil.

...în anul 1958 în R.P. Albania au luat fiinţă încă 237 cooperative agricole de producţie noi? Astfel, la sfîrşitul anului trecut existau în ţara 1.935 de cooperative agricole de producţie, care deţineau 73.2 la sută din terenul cultivabil al ţării. Realizînd mari producţii la hectar, cooperativele agricole şi-au mărit şi întărit continuu averea obştească. Astfel, faţă de anul 1957 în 1958 averea obştească a acestora crescuse cu 65 la sută. Fiecare cooperativă agricolă are în medie un fond indivizibil de 1.460.000 lek.

Cît mai multe îngrăşăminte suplimentare sfeclei de zahăr

(Urmare din pag. I-a)

mintelor chimice este în stare de soluţie. In acest scop, se recomandă dizolvarea acestora în următoarele cantităţi de apă, socotite pentru 100 kg îngrăşămînt: 260 litri pentru azotatul de amoniu, 400 litri pentru sarea potasică şi 500 litri pentru superfosfat.

Deoarece superfosfatul se dizolvă mai greu, acesta se pune mai întîi în 100 litri de apă, se agită timp de 15—20 de minute, se lasă să se limpezească soluţia, după care soluţia limpezită se toarnă în alt vas. Peste precipitatul nedizolvat, se pun azotatul, sarea potasică şi alţi 100 litri apă. Se amestecă bine, se lasă să se limpezească, iar soluţia respectivă se goleşte în vasul precedent. Se procedează astfel mai departe cu cîte 100 litri apă pînă cînd se ajunge la cantitatea de 500 litri de soluţie.

In loc de apă, este mai bine să se folosească pentru dizolvarea îngrăşămintelor chimice mustul de gunoi de grajd, după ce mai întîi a fost amestecat cu apă în proporţie de o parte must la 4 părţi de apă.

Soluţia de îngrăşăminte chimice se administrează în sol în şănţuleţe sau cu cultivatoarele hrănitoare, la distanţele susamintite.

Rezultate foarte bune se pot obţine în sporirea producţiei sfeclei de zahăr folosind în timpul vegetaţiei îngrăşăminte naturale sub formă de soluţie. Printre aceste îngrăşăminte se numără şi mustul de gunoi de grajd, care se poate utiliza în cantitate de 3—5 tone la hectar, diluat cu apă în proporţie de o parte must la 4 părţi apă. La fel, se poate întrebuinţa balega de cai sau de vacă în cantitate de 3—5 tone la hectar, amestecată cu apă în proporţie de o parte balegă la 10 litri apă. Găinaţul de păsări care este un îngrăşămînt concentrat, se aplică în cantitate de 200—300 kg la hectar, amestecat cu apă în proporţie de o parte găinaţ la 15—20 litri apă.

AGITATORII IN SPRIJINUL MUNCILOR AGRICOLE

Ne găsim deja în toiul lucrărilor de întreţinere a culturilor. Freamătul şi voioşia oamenilor s-au mutat din sat pe tarlalele întinse. Aici, zi de zi, se desfăşoară munca însufleţită a colectiviştilor din satul Văleni, raionul Turda.

Felul cum se desfăşoară această campanie depinde şi de munca politică de masă dusă pentru mobilizarea tuturor forţelor existente. Şi în această privinţă se pot spune multe lucruri. Biroul organizaţiei de bază acordă o mare atenţie pregătirii şi îndrumării colectivului de agitatori precum şi a colectivului gazetei de perete. Problemele care preocupă organizaţia de bază au fost discutate şi în cadrul ultimei adunări generale de partid ţinută cu scopul de a analiza şi hotărî ce anume trebuie făcut pentru buna reuşită a campaniei de întreţinere a culturilor.

Astfel, biroul organizaţiei de partid a dat indicaţii ca munca politică de masă să aibă ca obiectiv mobilizarea întregului colectiv al gospodăriei. In cadrul colectivului de agitatori au muncit numeroşi deputaţi, colectivişti fruntaşi care se bucură de stimă şi popularitate în rîndul colectiviştilor.

Nu de puţine ori i-am putut vedea pe agitatorii Uszkay Francisc şi Komyatszegi Dezideriu, vorbindu-le colectiviştilor despre avantajele pe care le au în urma unei bune îngrijiri şi întreţineri a culturilor.

Sfătoşi, glumeţi cum se arătau de atîtea ori, aceşti agitatori, precum şi alţii cum sînt: Bajka Pavel, Kelemen Francisc, Marton Pavel, au dus din casă în casă cuvîntul agronomului sau al tehnicianului agricol, tălmăcindu-l cum s-au priceput: „In perioada aceasta, se face îngrăşarea suplimentară cu îngrăşăminte chimice, se plivesc culturile păioase, sau se prăşesc culturile de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, porumb etc."

Discuţiile acestea purtate de agitatori, se transformă adesea în adevărate lecţii agrotehnice, contribuind astfel, la ridicarea nivelului de cunoştinţe al colectiviştilor şi întovărăşiţilor.

Foarte adeseori, în discuţiile lor agitatorii din Văleni explică colectiviştilor sau întovărăşiţilor faptul că agrotehnica ne cere să efectuăm la timp toate lucrările din cîmp, aceasta dacă dorim să obţinem o recoltă sporită la hectar. Deci, în raport cu acest timp de executare a diferitelor lucrări agricole, se cere o mobilizare şi antrenare a tuturor forţelor, pentru ca lucrările din cîmp să fie efectuate în momentul optim.

Dar această muncă este sprijinită nu numai de către agitatori, ci şi de către restul membrilor de partid, de către gazeta de perete, de conferinţele cu caracter agricol etc.

In campania de întreţinere şi îngrijire a culturilor, întregul sat a ieşit la timp la prăşit şi plivit. Şi rezultatul acestei participări generale la muncile cîmpului n-a întîrziat să se vadă. De exemplu, la gospodăria agricolă colectivă din Văleni s-a reuşit să se termine la timp prăşitul sfeclei de zahăr, al cartofilor de vară, al sfeclei furajere, al culturilor de varză, gulii, roşii timpurii etc. Tot în această perioadă s-au făcut lucrări la întreţinerea culturilor de toamnă: la grîu s-au plivit peste 80 hectare, iar la orz 25 de hectare.

Rezultate îmbucurătoare au obţinut şi întovărăşiţii din acest sat: ei au terminat în bune condiţiuni prăşitul sfeclei de zahăr, prăşitul legumelor, sfeclei furajere etc. De asemenea, pînă în prezent, ei au mai efectuat lucrări de întreţinere la grîu şi orz.

In general, munca în campania de întreţinere a culturilor este vie şi plină de roade. Ea este o urmare firească a pătrunderii în conştiinţa colectiviştilor şi întovărăşiţilor din Văleni a necesităţii efectuării lucrărilor agricole în momentul optim cerut de regulile agrotehnice, pentru că numai astfel poate să sporească cantitatea recoltei.

D. CALOMFIR

Prin contribuţie voluntară

Datorită măsurilor luate de către sfatul popular al raionului Giurgiu, sute de ţărani muncitori participă în mod voluntar la toate acţiunile întreprinse de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale pentru înfrumuseţarea satelor. Astfel, pînă în prezent au fost reparate şi amenajate un număr de 66 de fîntîni publice şi s-au curăţat şi desfundat şanţurile pe o lungime de 86 de km. Totodată cu ajutorul acordat de conducerea fabricii de zahăr „Popa Şapcă" din Giurgiu care a pus la dispoziţia sătenilor a 7 vagoane de var, gospodinele din cele 24 comune ale raionului Giurgiu au văruit toate balustradele, gardurile, pomii cît şi casele dînd în felul acesta un aspect gospodăresc comunelor raionului. De asemenea prin efectuarea pînă la 29 aprilie a peste 21.000 zile-om cu braţele şi atelajele s-au transportat peste 3.600 tone piatră spartă pe şoselele Giurgiu-Zimnicea şi Giurgiu-Alexandria în vederea pietruirii, iar din carierele locale s-au extras peste 6.000 m.c. balast ce a fost transportat şi împrăştiat pe şoselele comunelor Daia, Frasinu, Ghizdaru, Pietrele, Gogoşari, Tursatu, Onceşti şi altele. De remarcat este faptul că anul acesta se vor reface şi pietrui drumuri raionale şi comunale pe o lungime de 116 km. şi se vor construi numeroase poduri. Cele mai bune rezultate obţinute pînă în prezent la înfrumuseţarea satelor şi comunelor raionului Giurgiu le-au înregistrat harnicii gospodari din comunele Arsache, Găujani, Malu, Băneasa, Hosozia, Putineiu, etc.

Acţiunea de înfrumuseţare a acestui raion continuă cu multă însufleţire.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

FRUNTAŞII STAŢIUNII FRUNTAŞE

In actuala campanie de primăvară, S.M.T. Tecuci a obţinut un important succes în muncă: realizarea planului de primăvară în proporţie de 150,65 la sută. Executînd un volum de 16.930 de hantri (pînă la 12 mai a.c.), S.M.T. Tecuci s-a clasat fruntaşă între cele 26 de staţiuni de maşini şi tractoare din regiunea Galaţi.

Interesîndu-mă dacă la S.M.T. Tecuci sînt mecanizatori care participă la concursul pentru titlul de „cel mai bun tractorist", directorul staţiunii, tov. Anton Tvardoclip, îmi spunea: „Mecanizatorii noştri fruntaşi Sava Ion, Dibu Costică, Raţă Mihai şi Verde Neculai, sînt cei care ne reprezintă staţiunea în această acţiune. De pe acum ei au şi realizat o serie întreagă de puncte preţioase în calcularea punctajului general. Depăşirea planului de producţie cu multe procente este atotgrăitoare".

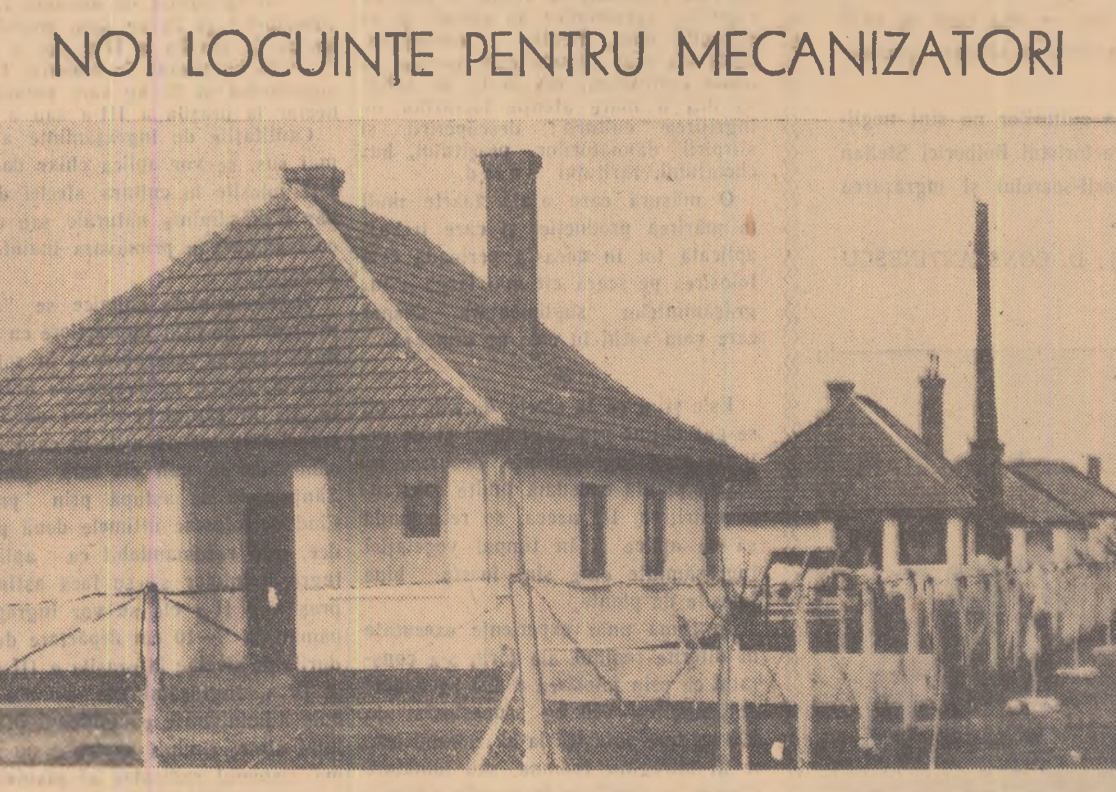
Intr-adevăr, realizînd 385 hantri pînă la ultima decadă, Sava Ion şi-a depăşit prevederile planului de producţie cu 252 hantri, executînd aproape 3 planuri (290 la sută). Şeful grupei a II-a de tractoare, Dibu Costică, realizînd cu U.T.O.S.-ul său 390 de hantri şi-a îndeplinit planul de producţie pe întreaga campanie de primăvară în proporţie de 267 la sută. Raţă Mihai a făcut şi el cu K. D-ul pe care îl conduce 28 de procente peste două planuri pe campanie, iar Verde Neculai cu tractorul U.T.O.S.-2 a făcut cu 23 de procente peste două planuri.

Pentru ca la punctajul general să obţină rezultate bune, aceşti vrednici mecanizatori ca şi ceilalţi de altfel, au acordat o atenţie deosebită calităţii lucrului efectuat. Brigăzile IV, V şi VIII ca şi grupa II, din care fac parte, au executat pe ogoarele colectiviştilor şi întovărăşiţilor din Munteni, Ungureni, Ţigăneşti, Ghidigeni, Furceni şi Cozmeşti, numai lucrări de bună calitate. Nu a fost respinsă de la recepţie nici o brazdă trasă de cei 4 mecanizatori fruntaşi.

Dar cei 4 mai au de executat, pînă la sfîrşitul campaniei de primăvară, lucrările de prăşit mecanic pe care le-au şi început. De aici vor mai dobîndi preţioase puncte care le vor ajuta la toamnă să-şi rotunjească bine bagajul la calcularea punctajului general. Atunci, fruntaşii staţiunii fruntaşe, vor avea un cuvînt greu de spus în cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist".

I. LEŞEANU

NOI LOCUINŢE PENTRU MECANIZATORI

Mecanizatorilor de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanţa, le sînt create condiţii tot mai bune de muncă şi de trai. Iată, în fotografie, o parte a locuinţelor individuale construite de curînd pentru mecanizatorii din acest S.M.T.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Din activitatea sindicală a unităţilor agricole de stat

Brigada prezintă un nou program

— N-a fost de loc uşoară organizarea brigăzii artistice de agitaţie, mi-a spus tov. Szabo Ana, responsabila cu problema muncii culturale de masă din cadrul comitetului de întreprindere al gospodăriei de stat Seini — regiunea Baia Mare. Pînă în 1958, muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii permanenţi ai gospodăriei nu erau mobilizaţi de către comitetul de întreprindere să ia parte la activitatea artistică. Cu sprijinul organizaţiei de bază P.M.R. şi al organizaţiei U.T.M., comitetul de întreprindere a trecut la o muncă susţinută pentru atragerea a cît mai mulţi tineri muncitori la una din formaţiile brigăzii artistice de agitaţie.

In gospodăria noastră lucrează în diferite sectoare, cîte 5—6 luni pe an, numeroşi tineri. Mulţi din aceştia, înainte vreme, după încetarea lucrului, se retrăgeau la dormitoare, mai mult irosindu-şi timpul liber. Noi, membrii comitetului de întreprindere, ne-am propus să îndreptăm această situaţie ajutîndu-i să înveţe poezii, cîntece, dansuri, să ia parte chiar la reprezentarea unor piese de teatru, care să contribuie la ridicarea nivelului lor cultural al muncitorilor. Putem spune că în mare parte am reuşit să îmbunătăţim munca culturală de masă, în gospodărie. Din fondurile sindicale am cumpărat costume pentru tovarăşii din formaţiile de dansuri naţionale. Am cumpărat şi diferite instrumente muzicale: un acordeon, o mandolină, o vioară şi un banjou. Azi, în brigada noastră activează mai bine de 40 tinere şi tineri. Unii din aceştia — în număr de 12 — vor participa mîine 17 mai, la faza raională a celui de-al 5-lea concurs artistic al formaţiilor de artişti amatori, concurs ce se va ţine la Baia Spriei.

★

...Acum, retras pe o bancă din sala unde se făcea repetiţia programului ascultam textele cu care avea să se „producă" brigada la concurs. Un acordeonist acompania cînd şi cînd partea muzicală. Programul începea cu un cor în genul prologurilor de reviste, în care tinerii muncitori arătau că sînt bucuroşi să împletească în seara asta cîntecul cu gluma şi jocul, invitîndu-i pe auditori:

„Haideţi cu noi
Haideţi cu noi şi sus inima
Brigadieri ai vremurilor noi"...

Apoi, pe rînd Rusu Vasile, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., Puscas Ion, muncitor de la plantaţia de căpşunerie, Tamas Iuliu, tractorist fruntaş, Marian Maria, muncitoare în sectorul pomicol, Fătu Mitica, dactilografă, Roşu Veronica, muncitoare în sectorul viticol şi alţii, înfăţişau în catrene sprintene diferite realizări din gospodărie şi chiar din comună, sau criticau diferite neajunsuri în muncă sau abateri de la disciplină ale vreunor muncitori sau funcţionari.

Iată de pildă părerea brigăzii despre un şofer neglijent, pe nume I. Bîrgovan:

„Bîrgovan e tinerel.
(Tot şofer este şi el.)
Nu-i însă aşa... versat
La-ngrijit şi la gresat.
N-are... examen de stat.
Astă, iarnă într-un hat
Maşina pe loc i-a stat.
Se-nvîrtea pe lîngă ea
Şi necăjit bombănea:
„S-o urnesc, cum s-o fac măi?
Sanie cu zurgălăi?..."

Au fost repetate şi cîteva dansuri satirice. Muncitoarea Miclăuş Maria şi cîţiva tractorişti s-au „produs" apoi cu mai multe cîntece frumos interpretate.

Priveam chipurile atente ale fetelor şi flăcăilor. Desluşeam în privirile lor hotărîrea de a învăţa la perfecţie versurile şi cîntecele. Nu se supăra nimeni dacă tov. Szabo cerea de patru ori la rînd să repete textul sau cîntecul.

Am întrebat-o pe responsabila muncii culturale de masă ce rezultate s-au obţinut ca urmare a prezentării programelor brigăzii?

— Multe lipsuri au fost îndreptate datorită criticii noastre. Iată numai cîteva exemple...

Şi tov. Szabo mi-a arătat că şeful brigăzii viticole care a fost criticat într-un cuplet că nu asigură mîna de lucru necesară în vîrfurile de muncă, se îngrijeşte acum să încheie contracte din vreme cu muncitorii necesari; brigadierul Sasca Ion, care obişnuia să nu depună la timp fişele de pontaj la contabilitate — şi care de asemenea a fost satirizat într-un cîntec al brigăzii, a lichidat cu această lipsă; disciplina în muncă a unor mecanizatori care plecau de la atelier, înaintea terminării orelor de lucru — de asemenea a fost întărită; gazeta de perete de la brigada pomicolă, care sta părăsită, azi conţine articole mobilizatoare, pe probleme de actualitate...

Anul trecut, în majoritatea sectoarelor de activitate a gospodăriei planul de producţie a fost îndeplinit şi depăşit, scăzîndu-se şi preţul de cost al produselor. In primele patru luni ale acestui an, deosebit de însămînţatul culturilor de cîmp şi executarea la vreme a lucrărilor în vie şi livadă, s-au obţinut rezultate bune la producţia de miei de rasă merinos, la ouă şi lapte.

La obţinerea tuturor acestor rezultate munca sindicală — şi în mare măsură activitatea brigăzii artistice de agitaţie — au adus o contribuţie de cea mai mare însemnătate.

ION DRINCU

Furia apelor va fi stăvilită

Veacuri de-a rîndul „Valea Prunişorului" şi-a strecurat apele pe făgaşul croit de natură. Dar de cîte ori norii îşi descărcau furia peste codrii seculari, ori zilele calde de primăvară topeau omătul aşternut peste creste, apele coborau năvalnic inundînd peste 400 ha teren arabil, distrugînd astfel ogoarele însămînţate.

In frunte cu comuniştii, ţăranii muncitori din comuna Prunişor, raionul Gurahonţ, au pornit o acţiune lăudabilă, acea de a lărgi şi adînci albia văii care le-a adus atîtea pagube. Sute de bărbaţi şi femei, tineri şi tinere, lucrează acum pe acest şantier. In numai patru zile albia văii a fost lărgită şi adîncită pe o lungime de peste 2.000 metri. In ajutorul celor de la Prunişor au venit şi ţăranii muncitori din satele învecinate ca Igneşti, Susani, Nădălbeşti şi Minead.

Am admirat hărnicia comuniştilor Mureşan Ioan şi Pavel Hălmăgean, precum şi a brigăzii de tineret în frunte cu utemiştii Bogdan Damaschin şi Raţ Antiţa care s-au evidenţiat în muncă. Lucrările continuă pe o lungime de aproximativ 6 km. In felul acesta apele nu vor mai ieşi din matca văii, furia lor fiind stăvilită.

PAVEL BINDEA
corespondent

Au intrat la apă

Nu cu mulţi ani în urmă, gospodăria agricolă de stat Mîrşa, regiunea Bucureşti, a început să cultive, pe lîngă celelalte plante cerealiere, şi orez. In scurtă vreme despre orezăria de la Mîrşa, care se întinde pe o suprafaţă de peste 100 de hectare, s-a dus vestea în toată regiunea. In fiecare an din orezărie s-au scos recolte bogate care au adus venituri însemnate gospodăriei. Şi toate astea pentru că în fiecare vară orezul de la Mîrşa se „scălda" pînă „la gît" în apă. Anul trecut însă, cu toate că a primit apă cîtă se cuvine şi a dat recoltă bună, orezul de la Mîrşa „s-a supărat" pe unii „orezari". S-a supărat şi... Dar mai bine să povestim mai amănunţit despre ce este vorba.

Pentru a putea lucra după toate regulile agrotehnice o orezărie de 100 de ha, gospodăria avea nevoie de oameni, de pompe, de un sistem de irigaţie, de bani... Mai ales de acest ultim articol. Şi gospodăria de stat Mîrşa a avut tot ce-i trebuia. Avea (mai bine n-ar mai fi avut) şi un director, pe nume Gheorghe Bozan — un contabil şef cu numele de Petre Zdrave, un funcţionar la muncă şi salarii numit Ion Todor, pe Vasile Trandafir, contabil de secţie, pe Constantin şi Octavian Pintilie salariaţi şi încă vreo cîţiva de-alde ăştia. Iar toţi aceştia aveau o dragoste nespusă pentru orezărie. Nu pentru că le plăcea orezul cu lapte îndulcit cu zahăr sau făcut pilaf lîngă un hartan de găină. Nu, ferit-a sfîntul! Ii atrăgea şi le plăcea orezăria, fiindcă de pe urma ei puteau să-şi umple, doldora de bani, buzunarele lor proprii. Şi, şi le-au îndesat bine. Au furat nici mai mult nici mai puţin: 158.000 lei. Bani luaţi din avutul statului şi din cîştigul ce s-ar fi cuvenit muncitorilor, bani cu care escrocii Bozan, Todor, Sdrave şi toată banda benchetuiau zile şi nopţi în şir prin cele mai luxoase localuri din Capitală.

Dar, toate aceste mîrşăvii ordinare, făptuite de banda de hoţi de la gospodăria de stat Mîrşa, au dat piept, după o vreme, cu aceia pe care tîlharii îi furau, cu muncitorii gospodăriei, adevăraţii orezari. Ei, aceşti oameni, care lucrau cu sîrg în orezărie şi care erau legaţi trup şi suflet de interesele gospodăriei de stat, s-au dus la organele de stat şi de partid şi au arătat că orgiile pe care le fac Bozan, Todor, Zdrave şi toţi ceilalţi hoţi le fac cu bani furaţi din munca lor, prin înşelătorie, neplătindu-le ziua de lucru cu 18—26 lei cît li se cuvenea, ci cu 10—12 lei. Au mai arătat muncitorii că tîlharii umflă zilnic statele de salarii cu nume fictive; în felul acesta jefuitorii îşi umflau cu zeci de mii chimirele.

Glasul muncitorilor, al orezarilor cinstiţi de la gospodăria agricolă de stat Mîrşa, a fost ascultat cu atenţie, luîndu-se măsurile ce se cuveneau. Cercetările întreprinse de organele competente au dat la iveală nu numai escrocheriile privind plata muncitorilor şi statele de plată fictive, ci şi folosirea de către unii hoţi a foilor de virament ale gospodăriei. Cu acestea ei îşi procurau diferite obiecte din comerţul de stat, întocmind chitanţe şi borderouri false etc.

După dovedirea tuturor acestor escrocherii, banda de hoţi a fost dată pe mîna justiţiei populare. In aceste zile jefuitorii de la gospodăria agricolă de stat Mîrşa urmează să fie judecaţi de Tribunalul Popular al raionului Videle, pentru fărădelegile comise. Muncitorii, toţi oameni cinstiţi de la gospodăria de stat Mîrşa, cer ca justiţia noastră populară să fie foarte aspră cu cei care au jefuit din avutul poporului, cu banda de hoţi compusă din Bozan, Todor, Zdrave şi toţi ceilalţi.

GH. BACIU

Gospodăriile colective din raionul Brăila

Cresc porci în baltă

Urmînd zi de zi recomandările consfătuirii de la Constanța, colectiviștii din raionul Brăila dezvoltă necontenit sectorul zootehnic. Astfel, dacă la data ținerii consfătuirii, gospodăriile colective din acest raion, aveau numai 462 de vaci cu lapte și 336 scroafe fătătoare, cîteva mii de oi și un neînsemnat număr de păsări la 1 mai a.c. efectivul taurinelor a ajuns la 5.126 capete, din care 2.565 vaci de lapte, al porcinelor la 5.792 capete, din care 2.198 scroafe, al ovinelor la 47.100 din care 21.788 oi-mamă, iar cel al păsărilor la 19.758. Pînă la sfîrșitul anului 1959 colectiviștii și-au propus ca numărul animalelor să ajungă la 8.549 taurine (3.697 vaci de lapte), la 9.027 porcine (3.841 scroafe) la 41.441 ovine (30.041 oi-mame) și la 46.924 de păsări.

Din cifrele de mai sus, reiese o sporire considerabilă a șeptelului. O creștere de aproape 100 la sută o va cunoaște specia porcină. Pe lîngă efectivul de bază al porcinelor, în acest an, colectiviștii de aici au organizat creșterea și îngrășarea unui mare număr de porci în asociație pe marginea bălților. Experiența gospodăriei colective din Gropeni, care a crescut de la 1 octombrie 1958 și pînă în prezent 66 de scroafe și 241 purcei, cu o cantitate totală de numai 1.000 kg concentrate, dovedește cît de mari sînt sursele naturale de hrană, pe care porcii le găsesc în bălțile acestui raion.

Pornind de la aceste rezultate, 27 gospodării colective din raionul Brăila au organizat pe malul bălții Gropeni, o asociație pentru creșterea a 8.500 capete porci. Printre gospodăriile care vor participa cu un număr mai mare de purcei se numără gospodăria colectivă „7 Noiembrie"-Movila Miresei cu 200 capete, cea din Valea Cînepei cu 200, Scorțaru Vechi cu 150, Gropeni cu 110 capete și altele.

Primii 900 purcei au și fost aduși în baltă. Cel de al doilea lot, de peste 900 capete, se va aduce în jurul datei de 1 iunie, iar cel de al treilea, de peste 1.600 porci la sfîrșitul lunii iunie.

Purceii se aduc la o greutate de 15-20 kg și se vor crește pînă la 100-110 kg. In toată perioada de creștere și îngrășare, purceilor li se asigură în medie zilnic de către gospodării numai cîte 0,800 kg. concentrate din orz și porumb în proporții egale. Concentratele se dau în hrana porcinelor începînd cu 3-400 gr pe zi și pînă la 1,2 kg în ultima lună înainte de predare. (Toți acești porci se vor preda statului pe bază de contract). Restul de hrană se va completa prin pășunatul rizomilor de papură, cu melci și prin vegetația spontană caracteristică bălților.

Pentru ca această asociație de creștere a porcilor în baltă să dea rezultate bune, conducerea și îngrijitorii, un responsabil zootehnic, un tehnician veterinar, un contabil și un număr corespunzător de îngrijitori vor organiza pășunatul — alimentația de bază — în mod rațional pe parcele, prin rotație și pe loturi în raport cu numărul și categoria de vîrstă a porcilor. De asemenea, în viitor, pentru completarea pășunii în perioadele cînd apele sînt mari și pentru ultimele luni de îngrășare a porcilor, se vor însiloza, în gropi, diferite ierburi și stuf verde, iar pentru asigurarea necesarului de concentrate se vor cultiva cu porumb grindurile din apropierea bălților.

Pentru adăpostirea animalelor s-a ridicat deja prima construcție în lungime de 120 m. împărțită în 15 boxe a 80 capete. In continuare se vor construi adăposturi pînă la acoperirea nevoilor. La aceste construcții se folosește numai salcia atît pentru pereți exteriori cît și ai boxelor, iar papura pentru acoperiș. Costul primului adăpost se ridică la 11 lei de fiecare purcel și este suportat de către gospodăriile participante, în raport cu numărul purceilor aduși. Amplasarea construcției s-a făcut în preajma pășunilor de baltă.

ORGANIZAREA MUNCII

Ferma de creștere și îngrășare a porcilor în baltă este dată în grija gospodăriei colective „Dunărea" din Gropeni. Unitatea de bază a organizării muncii este brigada permanentă de producție. Fiecare îngrijitor din brigadă, îngrijește de 150 capete tineret începînd de la 15-20 kg și pînă la predarea porcilor grași. Pentru cointeresarea materială a îngrijitorilor s-a introdus retribuirea nu numai după zilele-muncă realizate, ci, și după rezultatele obținute. Impărțirea veniturilor între gospodăriile participante se va face la sfîrșitul ciclului de producție. Venitul net realizat se va împărți ținîndu-se seama de greutatea inițială a porcilor aduși în asociație.

Din calculele economice făcute de către specialiști reiese că, prin acest sistem de creștere și îngrășare al porcilor costul de producție al unui kg de carne se va ridica la cel mult 4 lei. Iar venitul net ce se va realiza în această asociere va depăși 2,2 milioane lei.

V. CAZACU

Activitate rodnică

O preocupare de seamă a colectiviștilor din Văleni, raionul Turda, este executarea la timp a lucrărilor agricole legate de întreținerea culturilor. Astfel brigada I condusă de Fülop Matei și a doua de Farkaș Bela au terminat plivitul a 79 ha cu grîu și au executat prima prașilă la sfecla de zahăr pe 8 ha.

Cultura legumelor este o ramură pe care colectiviștii au pus mare preț, deoarece le aduce venituri mari. Astfel, în 1958 colectiviștii au obținut de la cele 9 ha de legume un venit de 270.000 lei, fapt care i-a determinat să mărească în acest an suprafața de grădină la 11 ha. Aplicînd un complex de lucrări agrotehnice la cultura de ceapă de apă, în anul 1958 gospodăria a obținut o producție de 50.000 kg. la ha. Ca urmare a veniturilor mari obținute de gospodărie, în anul trecut au fost construite un garaj pentru 2 camioane și o magazie de cereale cu o capacitate de 300 de tone.

Cunoscînd din proprie experiență că nutrețul însilozat contribuie din plin la mărirea producției de lapte, colectiviștii vor construi în acest an pînă în iulie 2 magazii din beton.

Obținerea de producții mari la porumb stă de asemenea, în centrul preocupărilor colectiviștilor. Ei au semănat 35 ha cu porumb dublu hibrid, suprafață care a fost îngrășată cu bălegar și pe care se vor aplica trei prașile.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

CIFRE și FAPTE

● Gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raionul Jibou, regiunea Cluj, au obținut anul trecut cu 300—400 kg. de grîu, cu 800—1.000 kg. de porumb, cu 200—300 kg. de floarea-soarelui și cu 3.000—5.000 kg. de cartofi mai mult la hectar decît țăranii cu gospodărie individuală.

● Intovărășiții din Jibou cultivă anul acesta 6 hectare cu legume irigate, iar veniturile pe care le vor obține vor fi repartizate la fondul de bază. Intovărășiții din Purcărești și Toplița au plantat în comun peste 5 hectare cu pomi fructiferi.

● Gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Dăbuleni, raionul Bechet, regiunea Craiova, și-a propus ca pînă la sfîrșitul acestui an să aibă 100 de vaci de lapte, 1.000 de oi, 5.000 de păsări și să termine construcțiile începute.

● Gospodăriile colective din Seleuș și Apold realizează în medie anul 2.500 litri lapte, pe cap de vacă furajată.

● Membrii întovărășirii agricole din satul Bogata, comuna Călărași, raionul Turda, au cumpărat în comun 2 semănători cu tracțiune animală.

● Gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Hălchiu, raionul Codlea, regiunea Stalin, a dat membrilor ei ca avans pe trimestrul I al acestui an cîte 5 lei pentru fiecare zi-muncă.

„Minunea" de la Prundeni

Cînd am ajuns pe piscul dealului Prundenilor, soarele se cuibărise într-un ghem uriaș de nori. Pe lunca largă a Oltului, tarlalele înverzite alternau cu cele negre pe care porumbul abia răsărise.

— Sîntem la 270 de metri înălțime de la nivelul mării, mă informează inginerul Osadcii Constantin de la I.C.H.V. Drăgășani. Privesc roată împrejur. Peste-o vale mare se văd viile și crama Gostatului. Jos, pe marginea șoselei, de-a dreapta Oltului, se întinde satul, iar pe versantul sudic al dealului, „minunea" despre care va fi vorba mai la vale.

— Să vedeți „minunea" de la Prundeni! E unică prin părțile noastre și prima de acest fel, mi-a zgîndărit curiozitatea inginerul Petre Baniță, directorul stațiunii experimentale horti-viticole din Drăgășani.

Așa se face că, după cîteva ceasuri, însoțit de tehnicianul viticol Constantin Popescu, urcam pieptiș clinul aspru al dealului Prundeni.

„Minunea" de aici e o nouă vie plantată pe coasta dealului. Via asta sădită acum, în primăvară, merită numele de „minune". Numai că această minune n-a izvorît nici din stîncă, nici din valurile mării, ca minunile din basme, ci din mintea și din mîna omului.

In toamna anului trecut, aici pe tăcălia dealului Prundenilor, au urcat cinci oameni. Inginerul Petre Baniță, directorul I.C.H.V. Drăgășani, inginerii Stancu Teodor și Osadicii Constantin și tehnicienii viticoli Constantin Popescu și Ilie Marinescu.

Acești cinci bărbați veniseră aici, pe șaua dealului Prundeni, să aleagă un loc unde să planteze o vie. Insorit din zori și pînă asfințit, acest deal năpădit de gherghinar și de lemnul cîinelui, de măcieș și de alți arbuști pitici, nu era bun nici de pășune, pentru că vorba inginerului Stancu: „aici și caprele se duc de-a dura".

Odată ales locul, pe dealul Prundenilor a început lucrarea.

De cînd se plantează vie pe dealuri, rîndurile de butuci s-au orientat întotdeauna din vale spre coamă.

Aici însă s-a lucrat astfel: s-au făcut măsurătorile și s-a marcat terenul. Pe o fîșie lată de 50 pînă la o sută de metri și pe o lungime de 4 kilometri. Apoi s-a început lucrul, nu cu mașinile pentru că aici sus nu se poate lucra cu ele, ci manual. S-au scos cioate și rădăcini. S-au smuls mărăcini și arbuști și s-a săpat pămîntul la două rînduri de casma, adică la 60 de centimetri adîncime. Au lucrat zi de zi cîte 6-700 de oameni. O dată cu săpatul se construiau terasele pe curbele de nivel. Curînd, pe coasta dealului, au apărut terase late de la 3 la 22 de metri. Desfundat și afînat, pămîntul a fost lăsat peste iarnă să înghită apă din zăpezi și să degere.

In primăvara asta a început plantatul viei. S-au pus cîte 5.500 de fire de viță la hectar și s-a făcut plantatul numai pe soiuri, pe terase cu taluz înierbat, pentru combaterea eroziunii solului. S-au plantat soiuri pure. Bunăoară, Rieslingul de Rin a fost plantat pe 8 hectare, Rieslingul italian pe alte 8, Tăimioasa romînească pe 2, Muscatul-Otonel pe 3, Cabernetul pe 8 și Pinot-Noir pe 5, pînă ce toată via, de 34 de hectare, a fost încheiată.

La fiecare cuib de viță s-a pus cîte-o găleată de mraniță care s-a amestecat bine cu pămîntul, apoi s-a plantat firul de viță și s-a mușuroit.

Mergeam mai zilele trecute pe creasta dealului Prundenilor, admirînd uriașa scară care urcă în trepte late, pînă sus, pe greabănul dealului.

Coborînd coasta mă gîndeam la cuvintele inginerului Tudor Stancu:

„Via asta am lucrat-o după metoda sovietică a plantării viilor pe coaste în terase, cu taluz înierbat, pentru înlăturarea și prevenirea eroziunii solului".

Inginerul studiase cîteva luni în Uniunea Sovietică aceste metode și acum vedeam, gata înfăptuită, „minunea" de la Prundeni cum îi spun oamenii de prin partea locului acestei frumoase realizări viticole.

I. TERBESCU

RAȚIA DE DIMINEAȚA

In ultimul an, sectorul avicol al gospodăriei de stat Jegălia — regiunea Constanța, s-a dezvoltat mult. Printre îngrijitoarele fruntașe se numără și tov. Elena Diaconu pe care fotograful a surprins-o în momentul cînd da rația de dimineață lotului de păsări pe care le are în grijă.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Pe șantierul Zimnicea — Năsturelu

Dacă treci în aceste zile frumoase de primăvară prin Zimnicea și vezi șirul de care ce se scurge din revărsatul zorilor pînă seara tîrziu pe străzile orașului nu se poate să nu-ți pui întrebarea: unde merg acestea? Răspunsul ți-l dă orice om întîlnit pe stradă: la șantierul Zimnicea-Năsturelu.

De cîtăva vreme acest șantier de hidroameliorații constituie problema nr. 1 a întregului raion.

Pentru a afla cîteva amănunte în legătură cu lucrările de hidroameliorații ce se execută aci, am pornit-o într-una din zilele trecute pe drumul ce coboară către Dunăre, spre locul unde se desfășoară lucrările, în căutarea tov. ing. Velescu Niculae, șeful șantierului. L-am găsit la punctul Ciocan, în mijlocul țăranilor muncitori care lucrau la digul de pe brațul Pasărea. Erau acolo peste 250 de oameni — unii cu hîrlețe, alții cu lopeți — care descărcau din căruțe pămîntul.

Foarte binevoitor, tov. ing. Velescu îmi dă lămuririle cuvenite. Aflu astfel că șantierul a fost deschis din luna noiembrie a anului trecut. Volumul total al terasamentelor necesare se cifrează în jurul a 210.000 mc. Prin aceasta se va pune la adăpost de inundații o suprafață de 2.800 de ha. teren arabil de primă calitate. In acest an terenul a fost însămînțat cu porumb, floarea-soarelui, legume și diferite plante de nutreț. Lucrările pe șantier se execută numai prin muncă voluntară. Acest lucru va aduce o economie de peste 4.000.000 de lei. Din toamnă, de la deschiderea șantierului și pînă la începutul lunii martie au fost executați 95.000 m.c. de terasamente. De la 5 mai, de cînd s-a redeschis șantierul, și pînă în prezent, iau parte zilnic la efectuarea lucrărilor mai bine de 600 de oameni din diferite comune ale raionului cu peste 500 de atelaje.

— Acum vreo 2 zile în urmă, îmi spune tov. ing. Velescu era mare zor pe șantier. Au participat la lucrări peste 1.800 de oameni, din 13 comune ale raionului, cu 1.295 de atelaje. Dintre comunele fruntașe în participarea la lucru, vă pot indica: Frumoasa, Găuriciu, Năsturelu și Lisa.

Privesc cu admirație furnicarul de care și oameni ce roiesc în jurul nostru cu sape, lopeți ori cazmale în mînă. Pe fețele tuturor șiroiește nădușeala. Totuși nimeni nu se dă bătut. Partidul i-a chemat ca prin muncă patriotică să pună stavilă apelor și să redea agriculturii o întinsă suprafață de teren. Și, ca întotdeauna colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din raionul Zimnicea, răspund cu însuflețire chemării partidului.

P. VĂRAȘTEANU

Dezvoltă sectorul zootehnic

Datorită veniturilor mari obținute anul trecut, colectiviștii din comuna Cîrja, raionul Murgeni, au hotărît ca în acest an să sporească cu mult șeptelul. Bunăoară numărul vacilor va ajunge la sfîrșitul anului la 65 capete, iar al oilor la 750 capete. În prezent gospodăria posedă 303 capete bovine, 478 ovine, 122 porcine și 1.783 păsări. Pentru asigurarea animalelor cu furaje și adăposturi corespunzătoare, colectiviștii au însămînțat în acest an peste 200 de ha. cu plante furajere din care 50 ha. cu porumb pentru siloz. Pe lîngă cele 5 grajduri existente, ei vor construi în acest an, din resurse locale un grajd pentru vite mari, o maternitate pentru scroafe și un coteț pentru păsări.

STUPARUL COLECTIVEI

Membrii gospodăriei colective din Leordeni, regiunea Pitești, acordă multă atenție dezvoltării apiculturii. In fotografie: stuparul Stan Dumitru, efectuind lucrările de îngrijire a celor 45 de stupi pe care îi are în primire.

Foto: D. C-TINESCU

De ce a rămas în urmă cu planul stațiunea de incubație Stupini

Gospodăria agricolă de stat Stupini din regiunea Stalin are sarcina să producă în acest an un număr însemnat de pui de o zi.

Bunăoară, stațiunea de incubație de pe lîngă această gospodărie trebuie să realizeze pînă la sfîrșitul lui 1959 circa 600.000 pui de o zi, iar pentru anul viitor 1.000.000 pui.

Cu ocazia unei vizite făcute în această gospodărie, am aflat de la tov. dr. I. Vlad, șeful stațiunii de incubație că din 260.000 pui de o zi cîți trebuiau realizați pînă la data de 7.V.a.c. fuseseră scoși numai 149.000. Căror cauze se datorește această stare de lucruri puțin îmbucurătoare?

De la început trebuie arătat că nerealizarea planului de pui de o zi la stațiunea de incubație Stupini se datorește în primul rînd faptului că gospodăriile de stat care aveau sarcina să aprovizioneze cu ouă stațiunea nu și-au respectat graficul de livrare. Astfel, gospodăriile de stat Cisnădie și Sighișoara, neavînd cocoși în crescătorii au livrat ouă improprii pentru incubație. Nu mai puțin vinovată de nerealizarea planului se face însăși gospodăria de stat Stupini, care deși are loturi de păsări de rasă supuse lucrărilor de selecție, datorită furajării unilaterale a găinilor adulte obține o producție de ouă necorespunzătoare. Bunăoară, de la un număr de 4.100 găini adulte au fost obținute zilnic în luna aprilie numai 1.900 bucăți ouă. Față de posibilitățile de producție ale găinilor de rasă Rhode Island și Leghorn pe care le are gospodăria, această producție este destul de redusă.

Măsuri ce se impun

În acest an stațiunea de incubație Stupini are (pe lîngă sarcina de a difuza pui de o zi gospodăriilor de stat) obligația să aprovizioneze cu pui și gospodăriile colective din regiune unde se vor crește în acest an circa 130.000 pui.

Pentru realizarea integrală a planului de pui conducerea gospodăriei de stat Stupini (director Gheorghe State), are datoria să ia măsuri pentru ca în această perioadă stațiunea de incubație să funcționeze cu întreaga capacitate. În vederea sporirii producției de ouă, este necesar în primul rînd să se treacă de îndată la îmbunătățirea furajării păsărilor adulte. Pe lîngă nutrețurile concentrate, din rația zilnică a păsărilor nu trebuie să lipsească acum ovăzul, verdeața, laptele tras, morcovii etc. În felul acesta printr-o bună furajare, de la efectivul de circa 8.000 păsări adulte cîte posedă în prezent gospodăria, se va putea obține o producție zilnică de cel puțin 4.000 ouă. Aceeași grijă trebuie s-o acorde îmbunătățirii furajării păsărilor și gospodăriile de stat Cisnădie și Sighișoara, care au sarcina să livreze însemnate cantități de ouă stațiunii de incubație Stupini.

T. BILBIIE

Din experiența gospodăriilor colective

Mereu înainte, spre mai bine

Cînd vorbesc despre gospodăria lor, colectiviștii din Bonțida, raionul Gherla, nu-ți numără, ca mulți alții, mai întîi anii de cînd și-au unit pămînturile și puterile de muncă, ci pur și simplu îți numără înfăptuirile lor. Anii sînt socotiți de ei drept etape ale activității în care au întîmpinat greutăți și au înregistrat însemnate succese. Așa stînd lucrurile, ei pot spune acum că cu trecerea anilor experiența în muncă li s-a îmbogățit și că aceasta le călăuzește pașii mereu înainte, spre mai bine. Nici un s-ar putea altfel, căci atunci cînd au trecut la muncă în comun pe tarlale mari, cu mașini și tractoare, gîndurile lor, dorințele lor, au fost de a-și făuri bunăstarea și un viitor tot mai luminos pentru urmașii lor, printr-o muncă cît mai însuflețită, cît mai stăruitoare. Și pe scurt vorbind, dovada succeselor lor de pînă acum o face nu numai traiul bun al fiecărui colectivist harnic, ci pe bună dreptate creșterea numărului de familii intrate între timp în gospodăria colectivă din Bonțida.

— La înființare am fost numai 63 de familii cu 310 ha de pămînt arabil și fineață, iar cum sîntem 415 familii cu 1.088 ha, dintre care 970 ha teren arabil, 10 ha vie și livadă și restul fineață, spunea zilele trecute tov. Gheorghe Moraru, președintele acestei gospodării colective despre care se pot arăta multe lucruri demne de laudă.

BUNA ORGANIZARE A MUNCII — CHEIA SUCCESELOR

Pentru a organiza o producție rațională multilaterală, a folosi mai deplin forța de muncă și a aplica măsurile agrotehnice și tehnica modernă, colectiviștii din Bonțida, ajutați de organele locale de partid și de stat, au reușit ca în scurt timp să-și organizeze temeinic munca pe brigăzi și echipe. Astăzi, cînd gospodăria numără 415 familii și peste 1.000 de ha, munca se desfășoară, am putea spune, în cele mai bune condiții. In organizarea brigăzilor s-a ținut seama în primul rînd de necesitățile producției. Astfel, pe baza unei analize minuțioase s-a ajuns la concluzia că pămîntul și atelajele să fie repartizate pe 5 brigăzi (fiecare brigadă avînd 5 echipe), compuse fiecare din 95-100 brațe de muncă. Brigăzilor li s-au repartizat suprafețe egale (cîte 215 ha teren arabil și fineață), animalele și uneltele necesare, dar nu li s-au planificat aceleași producții. S-au stabilit toate acestea avîndu-se în vedere depărtarea la care se află terenul, felul terenului și fertilitatea solului (unele terenuri fiind în pantă), precum și priceperea colectiviștilor. Pe de altă parte s-a avut grijă ca brigăzile să nu fie prea mari, pentru ca brigadierii să poată îndruma și controla munca colectiviștilor, să poată ține în bune condiții evidența cantitativă și calitativă a lucrărilor efectuate de către aceștia. De asemenea, un alt lucru bun pe care conducerea gospodăriei din Bonțida l-a făcut în ceea ce privește organizarea brigăzilor este și acela că a repartizat ca brigadieri pe cei mai pricepuți dintre colectiviști, oameni ca Losonți Ștefan, Pop Ioan, Poca Martin și alții. Pe măsura necesităților, gospodăria a format și cîte o echipă la vie și livadă, la grădina de legume și zarzavaturi și la zootehnie.

Așadar, cu o justă repartizare a oamenilor pe brigăzi și cu o conducere competentă a brigăzilor, gospodăria colectivă din Bonțida a reușit să obțină recolte bogate, să se dezvolte an de an și să asigure membrilor ei venituri mari în produse și bani. Astfel, nu mai departe decît anul trecut, gospodăria a obținut pînă la 2.000 kg de grîu la ha, peste 2.700 kg porumb boabe la ha, peste 23.400 kg cartofi la ha, împărțind colectiviștilor pentru fiecare zi-muncă cîte 6 kg cereale, 2,600 kg cartofi, 5,50 lei, însemnate cantități de legume și zarzavaturi, precum și alte produse. Familia colectivistului Peter Gheorghe, de pildă, a primit pentru cele 666 zile-muncă efectuate cu soția lui Rozalia și fiul lor Gheorghe — aproape 4.000 kg de grîu, porumb și orz, peste 1.700 kg de cartofi, aproape 4.000 lei, aproape 14.000 kg de furaje etc.

DEZVOLTAREA AVUTULUI OBȘTESC — PREOCUPARE DE CAPETENIE

In prezent gospodăria are peste 36 de vaci, peste 400 de oi, (în care intră și mielușele oprite în acest an pentru prăsilă) 32 scroafe și vieri, peste 400 de găini de rasă Rhode Island și rațe. Pînă acum colectiviștii au construit 2 grajduri, o maternitate pentru scroafe, o puierniță etc. Dacă avem în vedere că această avere obștească a fost agonisită pînă la sfîrșitul anului trecut cînd gospodăria avea mai puțin de jumătate din numărul membrilor și al hectarelor de teren de azi, reiese că ea a întregistrat frumoase rezultate în munca pentru consolidarea economico-organizatorică. Colectiviștii nu se vor opri aici. Ei sînt hotărîți să mărească simțitor efectivul de animale pînă la sfîrșitul anului. Ei știu bine că dezvoltarea proprietății obștești are o mare însemnătate pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei. Atenția spre dezvoltarea sectorului zootehnic, de pildă, este o dovadă a spiritului lor gospodăresc, a orientării lor juste în deplina folosire a posibilităților pe care le are gospodăria: fineața naturală în suprafață de peste 100 ha și cultivarea de plante furajere. In primăvara aceasta, bunăoară, gospodăria a însămînțat 10 ha cu porumb siloz, și 60 ha cu lucernă și trifoi (pe lîngă cele 90 ha însămînțate în anii trecuți).

Pe linia dezvoltării multilaterale a gospodăriei, colectiviștii au obținut succese și în ceea ce privește viticultura și pomicultura — ramuri de producție favorizate de clima și solul din acea parte a țării. Astfel, gospodăria are acum pe rod o vie nouă în suprafață de 5 ha (varietăți ca Riesling, Fetească și Hamburg), precum și o livadă nouă — meri, peri și nuci — în suprafață tot de 5 ha.

Dezvoltarea averii obștești a gospodăriei din Bonțida a fost posibilă datorită — în primul rînd — sporirii fondului de bază (fondul indivizibil) care în prezent este de 1.067.683 lei, iar la sfîrșitul acestui an el se va ridica la peste 1.200.000 lei. Pentru acest lucru colectiviștii au hotărît să verse 15 la suta din veniturile bănești și 3 la sută din producția ce o vor obține în acest an.

Mergînd pe drumul acesta al măririi fondului de bază, colectiviștii din Bonțida vor reuși să-și mărească numărul de animale de producție, să-și facă noi plantații de vii și pomi fructiferi, să-și construiască — după nevoi — grajduri, magazii, să facă îndiguiri etc, asigurînd astfel o puternică creștere a proprietății obștești și o retribuire ridicată a muncii lor.

RETRIBUIREA MUNCII IN RAPORT CU PRODUCȚIA — MIJLOC DE COINTERESARE A COLECTIVIȘTILOR

Lucrările consfătuirii de la Constanța și experiența unor gospodării colective fruntașe din țara noastră au călăuzit pe colectiviștii din Bonțida în munca și lupta pentru sporirea producției și productivității muncii, întărirea disciplinei în muncă și răspunderea personală în executarea lucrărilor agricole. Astfel, începînd din anul 1958, gospodăria colectivă din Bonțida a introdus retribuirea muncii nu numai în raport cu cantitatea muncii, ci și in funcție de rezultatele muncii, de cantitatea de produse obținute de brigada sau echipa respectivă. Sistemul acesta de retribuire a muncii a dovedit și colectiviștilor din Bonțida că el întruchipează o mai bună îmbinare a interesului obștesc cu cel individual, cointeresîndu-i mai puternic în sporirea producției la hectar.

Deși introdus numai la cultura cartofilor, sistemul de retribuire a muncii în raport cu producția, și-a arătat eficacitatea la gospodăria colectivă din Bonțida. Iată cum s-a procedat. Mai întîi s-a împărțit suprafața cultivată cu cartofi pe brigăzi, fiecărei echipe revenindu-i 0,65 ari. Totodată li s-a spus colectiviștilor respectivi că din depășirea de plan, 30 la sută se va da celor care au obținut-o, deosebit de produsele cuvenite pentru zilele-muncă efectuate ca și ceilalți colectiviști. Producția obținută peste plan s-a împărțit în procentul arătat mai sus, tot în raport cu zile-muncă efectuate la cultura cartofilor de fiecare om din echipă. Bunăoară, echipei a II-a din brigada condusă de brigadierul Losonți Ștefan i-a revenit ca depășire 1.863 kg de cartofi. Riga Francisc și soția lui Maria au primit 391 kg cartofi, în afară de 943 kg (același produs) cuvenite ca la toți ceilalți membri ai gospodăriei pentru zilele-muncă. De asemenea, echipei a V-a din brigada condusă de brigadierul Poca Martin i-a revenit drept depășire cantitatea de 1.285 kg. Florea Călăteanu și fiica sa Rozalia au primit 273 kg cartofi pentru depășirea de plan și 824 kg cartofi pentru zilele-muncă în rînd cu toți colectiviștii. Unii membri din această echipă care a obținut depășirea de plan, au primit însă mai puțin, tocmai fiindcă au executat zile-muncă mai puține și deci au contribuit mai puțin la obținerea peste plan a producției de cartofi.

Aplicarea sistemului de retribuire a muncii în raport cu producția a adus colectiviștilor respectivi 33 de tone de cartofi în plus, iar gospodăriei 77 de tone de cartofi peste plan. Așadar reiese clar îmbinarea interesului obștesc cu cel individual, ceea ce a determinat pe colectiviștii din Bonțida ca în acest an să aplice sistemul retribuirii muncii în raport cu producția și la porumb cultivat pe 180 ha, sfeclă de zahăr cultivată pe 38 ha, floarea-soarelui pe 15 ha — la cartofi rămânind în continuare.

Retribuirea muncii nu numai după zile-muncă, ci și după rezultatele muncii depuse, duce nemijlocit la sporirea cointeresării colectiviștilor în creșterea producției agricole, la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

Colectiviștii din Bonțida s-au convins de acest lucru din propria lor experiență.

RADU SANDU

Insemnări din Frătești

(Urmare din pag. 1)

s-au intîlnit deseori cu fiecare țăran. I-au invitat la ei acasă să le arate belșugul; să vadă fiecare cum se trăiește muncind în gospodăria colectivă. Și, deseori, chiar în cursul acestor vizite oamenii cereau o coală de hîrtie de la colectivist și scriau cererea. Așa au făcut Gheorghe și Manole Adam, Stelian Țincu, Ion Zorilă, Stoian Stănică și alții lămuriți de Stancu Coscai. Așa au făcut și Radu Soare, Tudor Stănică, Mița Slăvuică, Vasile Jianu și alții cu care au vorbit Marin Militaru, Gh. Sima, Tudor Delea și alți colectiviști.

Munca stăruitoare a fost încununată de succes. In a doua jumătate a lunii martie, întreaga comună era cooperativizată. Numărul familiilor intrate în gospodăria colectivă crescuse la 154 — restul gospodăriilor țărănești fiind unite în cele 3 întovărășiri agricole.

Bineînțeles că membrii gospodăriei colective din Frătești, cu toate că numărul lor s-a dublat, nu se mulțumesc numai cu aceste succese. Ei se străduiesc să întărească gospodăria, să o dezvolte în așa fel, încît să asigure venituri din ce în ce mai mari, pentru toți colectiviștii. In același timp, ei continuă să stea de vorbă cu țăranii întovărășiți și să-i lămurească.

— Ai făcut un pas bun, măi băiete! Ai intrat în întovărășire, da' adevăratul belșug îl găsești numai în colectivă, îi spunea deunăzi lui Florea Păsarică, cumnatu-său Stancu Coscai.

DIN UNIUNEA SOVIETICA

Viața țărănimii sovietice devine tot mai îmbelșugată

A. HAIKEVICI
redactor-șef adjunct al revistei „Știința și experiența înaintată în agricultură".

Pe întregul cuprins al Țării Sovietice, colhozurile își dezvoltă an de an, într-un ritm rapid, producția obștească, făcînd să crească necontenit nivelul material și cultural al țărănimii.

Iată cîteva cifre în legătură cu plata în natură și în numerar pentru zilele-muncă. Dacă, socotind în prețuri comparate, colhoznicii au primit în anul 1952, pentru zilele-muncă prestate, 47,5 miliarde ruble, în anul 1957 ei au primit 83,8 miliarde. Anul trecut s-a plătit o sumă și mai mare pentru zilele-muncă. Veniturile reale ale colhoznicilor, socotite pe cap de lucrător, au sporit în anul 1958, de 1,6 ori în comparație cu anul 1952.

In ultimii cinci ani, colhoznicii au construit cu ajutorul artelurilor lor 3.300.000 de case. Pretutindeni se înalță noi palate culturale, cluburi, școli-internate, grădinițe de copii, creșe, spitale, maternități.

In prezent există în țară o serie întreagă de colhozuri unde nivelul producției a devenit atît de ridicat, încît colhoznicii nu mai au nevoie de gospodărie personală. Aceasta deoarece colhozul poate satisface pe de-a întregul cerințele membrilor săi la produsele agricole, inclusiv cererea de lapte, carne și legume.

Iată de ce, în colhozul din satul Kalinovka, regiunea Kursk, de pildă, țăranii au hotărît să-și vîndă vacile la colhoz. Ferma colhozului are acum peste 300 de vaci, față de 147 cîte avea înainte. Cînd erau la colhoznici, vacile dădeau 1.100 — 1.200 kg. de lapte pe an; la ferma colhozului, datorită unei îngrijiri și furajări mai bune, ele au început să dea de două ori mai mult lapte. Aceasta a făcut să crească brusc producția de lapte în colhoz și a permis să se dea colhoznicilor, pentru zilele-muncă, mult mai mult lapte decît consumau ei înainte de la vacile lor.

Acum țăranii au mai mult timp pentru odihnă și învățătură, și pentru a participa la producția obștească. Țăranii din colhozul belorus „Zori de zi", cei din colhozul ciuvaș „Ostașul din gardă" și din multe alte colhozuri au pornit și ei pe drumul renunțării la producția gospodăriei personale. Treptat, pe măsura dezvoltării gospodăriei obștești a colhozurilor, țăranilor o să le fie mai convenabil să primească de la colhoz acele produse alimentare pe care le obțineau în gospodăria personală. In colhoz munca are un înalt grad de mecanizare; acolo se aplică cele mai noi realizări ale științei agronomice și zootehnice, și se obțin rezultate de 2—3 ori mai mari. Acesta e însă un proces treptat. In U.R.S.S. se dezvoltă necontenit procesul de mecanizare a tuturor ramurilor agriculturii. Mașinile, după cum se știe, nu numai că ușurează munca, dar o și fac mai productivă, dînd posibilitatea omului să aibă mai mul timp pentru odihnă, pentru ridicarea nivelului său cultural.

Planul septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965 prevede că pe baza creșterii producției agricole și a ridicării productivității muncii, veniturile reale ale colhoznicilor vor crește cu cel puțin 40 la sută.

Dezvoltarea continuă a colhozurilor și creșterea bunăstării membrilor lor vor fi însoțite de o întărire a legăturilor dintre colhozuri. Incă de pe-acum, diferite grupuri de colhozuri învecinate, unindu-și mijloacele și eforturile, construiesc laolaltă uzine electrice, sisteme de irigație și de ameliorație, felurite întreprinderi pentru păstrarea și prelucrarea produselor, pentru producția de materiale de construcție. De asemenea ele construiesc laolaltă șosele, poduri ș.a. Intărirea acestor legături de producție dintre colhozuri va contribui la dezvoltarea proprietății colhoznice socialiste, ridicînd-o pînă la nivelul de proprietate a întregului popor.

Munca oamenilor din agricultură se va apropia treptat de aceea a muncitorilor industriali, iar condițiile de viață de la sate se vor apropia de acelea ale condițiilor de viață din orașul socialist. Țara Sovietică merge cu fermitate pe drumul îndeplinirii cu succes a uneia din sarcinile fundamentale ale construirii comunismului — ștergerea deosebirilor dintre oraș și sat.

La Uzina de tractoare din Minsk a fost realizat modelul experimental al tractorului „Belarus MTZ-50". Noul tractor este echipat cu un motor de 50 CP și este destinat să lucreze cu unelte atașate. El poate atinge o viteză de 27 km. pe oră.

Barajul de la Ienkuo (R.P. Chineză)

Planul uriaș de folosire a apelor fluviului Iantzî, aprobat de Adunarea Reprezentanților Populari din întreaga Chină în 1955, prevede construirea a 46 de baraje gigantice pe cursul principal al fluviului Huanhe. Barajele vor crea o forță motrică în stare să acționeze turbine cu o putere totală de 23.000.000 Kw energie electrică.

Recent, apele fluviului Huanhe, care are o lungime de 4.800 km, au fost stăvilite pe cursul superior la cheile Ienkuo, din provincia Gansu.

Barajul de la Ienkuo va permite construirea unei uriașe hidrocentrale cu o putere de 580.000 Kw, mai mare decît aceea a barajului Bonneville din Statele Unite.

Barajul de la Ienkuo este unul din cele cinci obiective în curs de construcție pe cursul principal al fluviului Huanhe (cunoscut în trecut sub numele de „Durerea Chinei"), în vederea prevenirilor inundațiilor, producției de energie electrică, irigațiilor și navigației.

Hidrocentralele de la Sanmîn, pe cursul mijlociu al fluviului Liukia pe cursul superior al fluviului Huanhe, vor avea fiecare o putere de aproximativ 1.000.000 Kw.

Aproape 350.000 ha vor fi irigate în R.P.D. Coreeană

In R.P.D. Coreeană se desfășoară o mișcare de masă pentru extinderea suprafețelor irigate. Suprafața terenurilor irigate va crește anul acesta cu peste 350.000 tenbo (1 tenbo este egal cu 0,992 ha).

In provincia Phenianul de sud, suprafața cîmpurilor irigate a crescut cu 125.000 tenbo în comparație cu septembrie 1958, iar în provincia Hvanhe — cu aproximativ 74.000 tenbo. In provincia Kanvon sînt în curs mari lucrări de transformare a naturii — s-au construit zeci de lacuri de acumulare, stațiuni de pompare și alte instalații de irigație.

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

Popoarele cer să se ajungă la înțelegere

Ședințele din săptămîna aceasta ale Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe au scos și mai mult în evidență că puterile occidentale nu doresc să se ajungă la înțelegere. In cuvîntările sale, delegatul american, Chr. Herter, a respins proiectul prezentat de U.R.S.S. cu privire la încheierea Tratatului de Pace cu Germania, spunînd că nu se poate încheia, pentru că nu există o Germanie unificată. După cum se știe, în condițiile actuale — o Germanie unificată poate fi înfăptuită numai în urma unui acord între cele două state germane existente, acord care pînă acuma n-a putut fi încheiat din cauza politicii dusă de către puterile occidentale și de către guvernul lui Adenauer. Adevărul este că nu lipsa unei Germanii unificate îi face pe guvernanții americani să fie împotriva încheierii Tratatului de Pace cu Germania, ci dorința de a ține această țară și mai departe sub ocupație militară.

In ceea ce privește problema Berlinului, Chr. Herter a declarat fățiș că S.U.A. vor să extindă ocupația și asupra părții de răsărit a Berlinului. Cu alte cuvinte, vor să răpească R.D. Germane capitala ei. El a contestat, pur și simplu, dreptul germanilor de a rezolva singuri problema alegerilor, declarînd că alegerile din Germania trebuie să fie făcute numai sub supravegherea celor patru puteri sau sub un alt control străin.

Pe aceeași poziție s-au situat și delegații francezi și englezi, care au susținut punctul de vedere american și au respins propunerile sovietice.

Cît privește atitudinea delegației Germaniei occidentale, aceasta a fost de-a dreptul revoltătoare. Intr-un discurs plin de neadevăruri și în totală contradicție cu faptele bine cunoscute în Germania occidentală, șeful delegației acestei țări — W. Grewe — a încercat să justifice politica revanșardă a guvernului de la Bonn.

Impotriva pretențiilor neîntemeiate ale delegațiilor puterilor occidentale care încearcă să vorbească de pe „poziții de forță" se ridică milioane de glasuri din toate țările lumii. Insuși ziarul „Sunday Times" care nu poate fi bănuit nici pe departe că simpatizează pe Uniunea Sovietică, a criticat cu asprime poziția puterilor occidentale. „Conferința a fost convocată pentru a ocaziona tratative și nu un dictat", scrie ziarul și arată că pentru a se putea negocia este nevoie ca „pachetul" să fie desfăcut și problemele dezbătute una cîte una.

In numeroase mitinguri din Germania și din alte țări ale lumii, milioane de partizani ai păcii au întocmit moțiuni pe care le-au trimis Conferinței de la Geneva, cerînd crearea de condiții pentru încheierea Tratatului de Pace cu Germania. Numai din R.D. Germană și din Germania occidentală, peste două milioane de oameni au trimis scrisori în acest sens la Geneva. La München, în Germania occidentală, a avut loc de curînd o uriașă demonstrație, în cadrul căreia s-a cerut Conferinței miniștrilor Afacerilor Externe să creeze condiții pentru încheierea unui Tratat de Pace cu Germania și pentru începerea unor tratative între cele două state germane. Numeroase delegații de studenți, intelectuali și oameni ai muncii, precum și alte delegații trimise de diferite organizații politice, profesionale și culturale, au prezentat miniștrilor Afacerilor Externe care participă la Conferința de la Geneva, numeroase mesaje în care cer ca toate problemele să fie analizate și discutate în mod realist, pentru a se putea ajunge la înțelegere și a se asigura pacea omenirii.

Mai mulți parlamentari laburiști englezi au dat publicității o scrisoare prin care cer guvernului englez să manifeste inițiativa în domeniul întăririi colaborării între țări și încheierii unui Tratat de neagresiune între marile puteri. De asemenea, indiferent de rezultatele Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, ei își manifestă nădejdea că în curînd va avea loc și conferința șefilor de state.

Federația Mondială a Tineretului Democrat a publicat o declarație semnată de reprezentanți ai organizațiilor de tineret din 26 de țări. In această declarație, se spune printre altele: „Exprimînd voința celor 85 de milioane de tineri din 97 de țări ale căror organizații sînt afiliate la Federația Mondială a Tineretului Democrat, prezidiul acestei Federații urează Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe să pregătească terenul pentru rezolvarea problemelor importante de care depinde soarta păcii: Tratatul de Pace cu Germania și lichidarea regimului de ocupație în Berlinul occidental".

Popoarele stau de veghe. Ele vor pace și luptă ca s-o apere. Zi de zi, această luptă a lor se face tot mai puternică în favoarea păcii și înțelegerii între state. Cine crede că prin vorbe meșteșugite despre pace va putea să-și continue multă vreme jocul, se înșeală.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii, tineri și vîrstnici, bărbați și femei vor ști să-și impună voința în vederea înlăturării primejdiei războiului.

Delegații puterilor occidentale la Conferința de la Geneva să nu uite că au datoria să reprezinte aici interesele popoarelor și nu ale lui Adenauer, Krupp sau ale altora de-o seamă cu aceștia. Ei poartă o grea răspundere asupra rezultatelor Conferinței, în fața popoarelor și a istoriei.

ION NICOARA

Lupta pentru pace este datoria fiecărui om

„In interesul întăririi păcii chemăm pe toți oamenii de bună credință să-și unească eforturile și să colaboreze pentru realizarea țelului comun, să pună capăt nu numai războiului rece, ci și tuturor războaielor, pentru ca omenirea, folosind minunatele realizări ale științei, să poată păși în era prosperității și fericirii, să trăiască fără teamă și ură în condițiile păcii în întreaga lume".

Această înflăcărată chemare este cuprinsă în Declarația generală adoptată de Consiliul Mondial al Păcii în ședința din 13 mai a sesiunii jubiliare care a avut loc la Stockholm. Intreaga Declarație este străbătută de nobilele idei cărora mișcarea pentru pace care a luat naștere și s-a dezvoltat cu pași repezi în ultimii zece ani îi închină toate forțele sale.

Făcînd un scurt bilanț al acțiunilor întreprinse și al realizărilor obținute în acești ani de mișcarea pentru pace, Declarația cheamă popoarele lumii să-și intensifice lupta pentru a salva lumea de războaie și asuprire. Experiența luptei pe care timp de zece ani au desfășurat-o popoarele împotriva pericolului de război, se spune în Declarație, confirmă principiul că lupta pentru pace este datoria fiecărui om.

Punînd la baza activității sale principii clare și simple ca, de pildă, coexistența pașnică a țărilor cu sisteme sociale diferite, rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor în spiritul Cartei O.N.U., interzicerea tuturor tipurilor de arme de exterminare în masă, încetarea cursei înarmărilor, dezarmarea pe etape cu stabilirea unui control riguros etc., mișcarea pentru pace a antrenat sute și sute de milioane de oameni. Lupta pentru interzicerea armei nucleare, campania pentru tratative la nivel înalt între marile puteri și campania împotriva pregătirii războiului atomic, se numără printre importantele acțiuni care au găsit partizani înflăcărați în toate țările lumii. In cei 10 ani de activitate a Consiliului Mondial al Păcii au apărut în diferite țări noi mișcări, au apărut noi forțe iubitoare de pace, ca, de pildă, mișcarea de masă din Japonia condusă de Consiliul pe întreaga Japonie pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen, mișcarea de protest din întreaga lume care și-a găsit expresia la Congresul de la Lausanne al mamelor, apelurile d-rului Albert Schweitzer, Russel, Einștein către opinia publică, manifestul celor 18 fizicieni germani etc.

In lupta împotriva războiului s-au dobîndit succese importante. Cu toate acestea pe calea spre pace urmează să fie învinse încă multe piedici, să fie înlăturate multe primejdii. Și toate aceste piedici și primejdii pot fi înlăturate prin lupta tot mai unită și mai hotărîtă a popoarelor. Popoarele lumii pot constrînge forțele războiului să renunțe la planurile lor. „Sîntem convinși, se spune în Declarația generală adoptată de Consiliul Mondial al Păcii, că hotărîrea popoarelor de a salva lumea de războaie și asuprire constituie o forță invincibilă și de nestăvilit. Pentru prima dată în istorie, forțele păcii din întreaga lume au creat posibilitatea de a se pune capăt războaielor odată pentru totdeauna".

Declarația generală a Consiliului Mondial al Păcii ca și celelalte documente adoptate de recenta sesiune oglindesc năzuințele cele mai arzătoare ale popoarelor. Nobilele idei pe care ea le exprimă au fost îmbrățișate cu căldură de toți oamenii muncii din patria noastră. Ei vor face totul pentru a-și aduce întreaga lor contribuție la cauza păcii și prieteniei între popoare.

SPORT

● Duminică 17 mai a început primul campionat de volei al raionului Domnești, la care participă echipele „Infrățirea" Bolintin Vale, „Recolta" Bolintin-Deal, „Recolta" Malu Spart, Școala medie Bolintin Vale, „Recolta" Slobozia, „Recolta" G.A.S. Domnești, „Sabarul" Vîrteju și „Recolta" Mihăilești. Echipele au fost împărțite în 2 serii. Formațiile care se vor clasa pe primele locuri în serii, vor juca între ele pentru a decide echipa campioană.

● De asemenea trebuie să menționăm că duminică 24 mai începe în raionul Domnești primul campionat de oină la care participă echipele: „Recolta" Bolintin Deal, „Infrățirea" Bolintin Vale, „Neajlovul" Iepurești, Școala medie Bolintin Vale, „Recolta" Cornetu etc. Intrecerile se vor desfășura pe terenul de oină, amenajat recent, în comuna Bolintinu Deal, unde această disciplină sportivă are o veche tradiție.

● Tot în raionul Domnești s-au creat recent o serie de echipe de oină formate din copii, așa cum sînt cele din comunele Domnești, Crevedia Mică, Mihăilești etc. Acestea vor participa la o competiție ce se va organiza în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului de la Viena.

● Meciurile de fotbal din cadrul sferturilor de finală ale Cupei R.P.R., care s-au disputat miercuri 20 mai, în diferite orașe din țară, s-au soldat cu următoarele rezultate: Dinamo — C.C.A. 3—1; Rapid — Aurul Brad 3—0; C.S.M. Baia Mare — Petrolul 1—0 și Progresul — Dinamo Bacău 2—1.

● Comisia centrală de organizare a Spartachiadei de vară, ediția a 4-a, a hotărît ca prima etapă a concursurilor sportive din cadrul acestei populare competiții, respectiv faza pe asociații și pe comune, să se prelungească pînă la data de 5 iunie a.c. De asemenea, a hotărît ca la concursurile de trîntă și oină să participe numai tineri din mediul sătesc.

● In cadrul concursului internațional de atletism care s-a desfășurat zilele trecute la Șenian (R.P. Chineză), reprezentanta noastră Iolanda Balaș, deținătoarea recordului mondial la săritura în înălțime, a reușit, pentru a doua oară în acest an, să sară peste stacheta ridicată la 1,80 m.

Cultura plantelor în culise și posibilități de aplicare

în unele condiții climatice din țara noastră

(Urmare din nr. trecut)

A. PATEGA-BRUMARIU și A. ZAVOI
de la Institutul Agronomic Craiova

In toamna anului 1957 și în anul 1958, pe fostele culise din 1957, la lucerna semănată în anul respectiv, s-au urmărit trei variante:

1) S-au lăsat unele culise neîntoarse, pentru ca să servească de parazăpezi în timpul iernii, pînă către sfîrșitul lunii februarie, cînd au fost arate în vederea însămînțării cu lucernă. In acest caz, s-a preconizat o cultură continuă de lucernă în anul al doilea, în care urma ca lucerna veche să joace rolul de culisă pentru lucerna nouă.

2) Culisele s-au lăsat nelucrate (pîrloagă) atît cu scopul de a juca rolul de parazăpezi, cît și ca rezervor de apă, în anii următori pentru porțiunile învecinate cu lucernă.

3) Culisele au fost arate toamna și semănate din nou cu secară.

In condițiile secetoase și cu temperaturi foarte ridicate din anul 1958, au fost obținute următoarele rezultate:

In această zonă, o cultură continuă de lucernă nu este posibilă, deși instalarea se poate face cu succes în primul an, în culisele de secară. In anul al doilea, lucerna veche nu poate juca rolul de culisă pentru lucerna nouă, semănată în locul fostelor culise de secară, deoarece temperaturile excesive provoacă o transpirație intensă plantelor de lucernă, astfel încît rezerva de apă din sol este epuizată în timp scurt și lucerna stagnează în dezvoltare.

In al doilea caz, cînd se lasă culisele nelucrate, (pîrlog) are loc un fenomen aproape similar, iar pe de altă parte, procedeul nu este economic, deoarece o parte din suprafață rămîne neproductivă.

In cazul cînd se mențin culisele permanente, semănîndu-se în fiecare an cu secară, rezultatele sînt cele mai bune. Culisele creează și pentru lucerna veche un microclimat favorabil vegetației, iar rezerva de apă este mai uniform utilizată. Așadar, viitorul cultivării lucernei în aceste condiții foarte vitrege aparține sistemului de cultură în care culisele se mențin permanente. Secara poate fi cultivată după ea însăși, timp de 4—5 ani, fără ca aceasta să constituie o piedică, deoarece se autosuportă bine.

Față de rezultatele bune obținute în condițiile vitrege de climă ale anului 1958, considerăm că este necesar să se extindă sistemul în culise nu numai la lucernă, sau alte plante mai pretențioase, ci la toate culturile, chiar la cele adaptate la vegetație pe nisip, făcîndu-se diferite combinații între planta de culise și aceea culisată. Aceasta, fiindcă majoritatea anilor sînt secetoși, atrăgînd după sine o producție slabă chiar la plantele adaptate.

Prin reușita cultivării lucernei pe aceste nisipuri, pe lîngă faptul că se realizează un nutreț de calitate, care lipsește cu desăvîrșire, nisipurile sînt complet ocrotite de spulberare, iar starea de fertilitate a acestora, după spargerea lucernei, va fi favorabilă cultivării cu succes a altor plante valoroase.

Pe baza acestor rezultate, considerăm că sistemul culturii în culise, fiind sistemul prin care se acumulează și se păstrează apa în sol, factorul important în obținerea recoltelor mari, poate fi experimentat la unele plante în zonele cu precipitații mai reduse, cum este în stepa Bărăganului și în Dobrogea.

In întreaga cîmpie a Dunării și în Dobrogea, în anul 1958 vara și toamna, fiind foarte secetoase, iar în timpul iernii curente, cantitatea de apă căzută sub formă de ploaie și zăpadă fiind mult mai mică decît în anii normali, sistemul culturii în culise la care se va aplica și o agrotehnică superioară, are o importanță deosebită.

Prin crearea unui microclimat favorabil datorită culiselor, se economisește apa din sol, deoarece pierderea ei prin evaporare precum și prin transpirația plantelor este mult redusă față de cîmpul deschis.

Deci în aceste regiuni nu se pune pe primul plan spulberarea solului ci crearea unei rezerve de apă și a unui microclimat favorabil.

Starea de fertilitate a solului din aceste regiuni în care un număr mai mare de plante reușesc bine, ușurează menținerea culiselor pînă în primăvară.

In timpul iernii, culisele vor juca rolul de parazăpezi, reținînd o însemnată cantitate de zăpadă.

Rolul parazăpezilor în aceste regiuni este bine cunoscut, totuși nu poate fi extins din mai multe cauze:

Pentru construirea lor trebuie foarte mult material lemnos, care este destul de costisitor și în plus este necesară multă muncă, atît pentru construire, cît și pentru montare și demontare.

Prin lăsarea culiselor ca parazăpezi, nu se face nici o cheltuială suplimentară, ele fiind doar rezultatul unei bune organizări a terenului.

Față de necesitatea de a lăsa miriștea culiselor nearată, se naște întrebarea dacă nu este dăunător faptul că nu se poate executa arătură adîncă de toamnă pe aceste terenuri.

Răspunsul precis îl vor da experiențele, iar pînă atunci considerăm că o arătură executată primăvara cît mai timpuriu, nu are un efect prea depărtat de acela al unei arături de toamnă.

Pe un sol pe care zăpada se poate reține în mod normal, s-ar putea să fie mai indicată o arătură primăvara timpuriu, decît o arătură de toamnă, pe care zăpada nu poate fi reținută.

Culisele vor fi formate dintr-o cereală păioasă de toamnă sau de primăvară, care va fi recoltată de la o înălțime cît mai mare (60—70 cm.) ceea ce se poate ușor realiza cu ajutorul combinelor, iar între acestea se vor cultiva diferite plante agricole.

Deci benzile de cereale păioase vor alterna cu benzi de alte plante agricole, succedîndu-se unele după altele.

Toamna, în locul plantelor agricole, se vor semăna cerealele păioase de toamnă, care vor servi în anul următor drept culise, iar culisele miriște, se vor întoarce primăvara din vreme și semăna cu alte plante agricole. In locul plantelor agricole ce se recoltează toamna tîrziu, se pot aplica pe benzile respective, lucrările agrotehnice corespunzătoare, semănîndu-se primăvara din vreme, culisele cu cereale păioase de primăvară.

Plantelor agricole din culise, cît și cerealelor păioase ce formează culisele, li se va aplica agrotehnica corespunzătoare.

Astfel, se poate concepe o culisă umblătoare din cereale păioase și în cadrul acestui sistem de cultură, în funcție de planul de producție al unei gospodării, se poate stabili un asolament. Deci, cerealele păioase nu se vor mai cultiva separat, ci vor forma culisele pentru restul plantelor agricole.

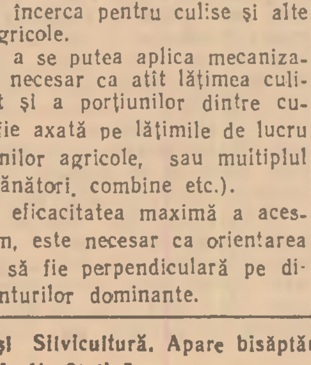
De exemplu:

I an — grîu (culisă), porumb (între culise).

II-lea an: sfeclă (între culise); grîu sau orz de primăvară (culisă).

III-lea an: grîu sau orz de primăvară (culisă); mazăre (între culise).

IV-lea an: floarea-soarelui (între culise); grîu (culise) etc.

Se pot încerca pentru culise și alte plante agricole.

Pentru a se putea aplica mecanizarea, este necesar ca atît lățimea culiselor, cît și a porțiunilor dintre culise, să fie axată pe lățimile de lucru ale mașinilor agricole, sau multiplul lor (semănători, combine etc.).

Pentru eficacitatea maximă a acestui sistem, este necesar ca orientarea culiselor să fie perpendiculară pe direcția vînturilor dominante.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".